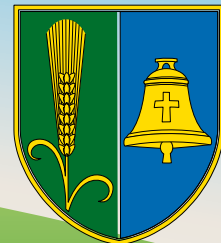

Naš kraj

Informativno glasilo občine Dobropolje

▪ letnik XXII. št. 8

▪ avgust 2016

Slika zgoraj:
Predstavnika Kmetijske zadruga Dobropolje, **Jože Zrnec** in **Janja Erčulj**, sta iz rok najvišjih predstavnikov države prejela priznanje ob 120-letnici delovanja zadruga. (foto: Tamino Petelinšek).

Slika levo:
Otroci so se en teden zabavali na **oratoriju** in tako preživeli še nekaj zadnjih počitniških dni.

FIZIOTERAPIJA KRAJNC

Nudimo vam:

- fizioterapija po poškodbah
- odprava bolečin v sklepih in hrbtenici
- Bownova terapija
- biodinamična kraniosakralna terapija
- odprava težav s čeljustnim sklepom
- terapije za otroke s slabo držo
- terapije za nosečnice

Ana Krajnc, fizioterapevka

m: 041 386 311
e: info@fizioterapija-krajnc.si
www.fizioterapija-krajnc.si

Lokacija izvajanja:
Videm 33a, (Zavod Sv. Terezije)
1312 Videm - Dobropolje

<http://www.dobropolje.si/panorama/>

**Aktualne novice, dogodki, prireditve
in še več na spletnih straneh občine Dobropolje**
<http://www.dobropolje.si/>

Vabila na dogodke, ki se odvijajo v občini Dobropolje,
lahko društva, klubi in občani pošiljate tudi na
elektronski naslov dogodki@dobropolje.si.

Tesarstvo – krovstvo

Jože Bambič s.p.

Cesta 30, 1312 Videm-Dobropolje
Tel.: 031871823

Izdelava vseh vrst
strešnih konstrukcij,
nadstreški, kozolci, podi,
adaptacije objektov,
krovska dela

Poletni večer Dobropolje 2016

KULTURNO DRUŠTVO GODBA DOBROPOLJE
vabi na

glasbeni večer

to nedeljo, 4. septembra, ob 19.30
na trg pred Občino na Vidmu.

Na promenadnem koncertu
se vam bosta predstavila

GODBA DOBROPOLJE
in PIHALNI ORKESTER KOČEVJE
– 1927.

Poskrbljeno bo tudi za suha grla in sladokusce.
VABLJENI!

Spoštovani bralci in bralke Našega kraja.

Bojan Novak

Avgustovsko številko ste dobili na zadnji dan šolskih počitnic. Večina dopustov je za nami, s prvim septembrom se življenje mnogim precej spremeni in vrne v običajne tire, po katerih bomo vozili večino leta. V avgustu vlada nekakšno zatišje, mešanica dopustov in nivoja pred začetkom novega šolskega leta. Letošnji avgust je bil vseeno nekoliko drugačen. Za ljubitelje športa, ki nas je v dolini res veliko, so največji športni dogodek štirih let olimpijske igre v Braziliji. Mislim, da dogodek ni mogel zaobiti nikogar izmed nas, še posebej navdušujoči nastopi večine naših športnikov. Lahko smo občudovali nastope dobitnikov medalj (Tina Trstenjak, Ana Velenšek, Peter Kauzer, Vasilij Žbogar) in se od njih naučili vztrajnosti, osredotočenosti in sposobnosti odrekanja za doseg zastavljenega cilja. Veliko se lahko naučimo od njih, vsak na svojem področju jih lahko posnemamo.

Na naslovnici ste lahko opazili naše občane v eminentni družbi. Nekaj dni

pred izdajo glasila sta predstavnika Kmetijske zadruge Dobropolje prejela visoko priznanje ob 120-letnici delovanja. Več o podelitvi si boste lahko prebrali v glasilu, v eni od naslednjih števil pa še nekaj več informacij ob jubileju.

Otroci v Strugah in na Vidmu so prav tako imeli svoj veliki dogodek – oratorij. Veliko se jih je zbralo na obeh koncih in res so se imeli lepo. Lahko si boste prebrali, kaj vse so počeli.

Na osrednji intervju sem tokrat povabil ravnatelja naše šole, Ivana Grandovca. Za njim je že spoštovanja vredna doba ravnateljstva in veliko izkušenj ter nasvetov je v intervjuju delil z bralci. Izvedeli boste tudi, kaj so v šoli postorili med počitnicami.

Na dan izida številke se je v daljno Brazilijo odpravila naša občanka, strelka invalidka Veselka Pevec. Skupaj z osemčlansko delegacijo športnikov invalidov bo tam predstavljala Slovenijo na paraolimpijskih igrah. Velika čast, da se je uspela uvrstiti na največji športni

dogodek. Krajši pogovor z Veselko si prav tako lahko preberete na naslednjih straneh. Izvedeli boste veliko informacij o njenih pripravah in tudi nekaj o športu, s katerim se tako uspešno ukvarja.

Še z enim športnikom invalidom iz naše občine sem se pogovarjal. Robert Žlajpah z Vidma si močno prizadeva za prepoznavnost športa gluhih in naglušnih. Kot predsednik Športne zveze gluhih Slovenije pomaga gluhim športnikom, da se lahko udeležujejo raznih mednarodnih tekmovanj in tako kljub svojemu hendikepu živijo svoje sanje. Oba z Veselko sta nam lahko vzor in inspiracija.

Visok jubilej je praznovalo PGD Zdenska vas in ob tem pripravilo prijetno slovesnost, po njej pa še veselico. V Zdenski vasi bo kmalu spet veselo, saj nas Govedorejsko društvo 11. 9. vabi na razstavo govedi. To in druga vabila na prireditve si prav tako lahko ogledate na naslednjih straneh.

Opozoriti vas želim še na zanimivo analizo dobrepolskega gospodarstva (2013–2015), ki jo je pripravila Območna obrtno-podjetniška zbornica Grosuplje.

Vsem bralcem želim čim manj stresen september, šolarjem uspešen začetek šolskega leta, staršem in učiteljem pa dovolj energije za umirjeno vzgajanje naših nadobudnežev. ■

Foto: Franci Novak

Naš kraj

Ustanovitelj glasila je Občina Dobropolje.

Naslov uredništva: Videm 35, 1312 Videm-Dobropolje.

Odgovorni urednik: Bojan Novak. E-pošta: nas-kraj@dobropolje.si, gsm: 031 536 121.

Lektoriranje: Mojca Pipan.

Tisk: PartnerGraf d.o.o. • Oblikovanje in prelom: Auroragraf d. o. o.

Glasilu izhaja enkrat mesečno v nakladi 1330 izvodov.

Naslednja številka

izide v petek, 30. 9. Prispevke sprejemamo do 20. 9.

Kazalo

Obvestila	4
Aktualno	11
Intervju	14
Kultura	19
Iz vrtca in šole	21
Iz dobrepolske ambulante	23
Iz društev	25
Šport	32
Pisma bralcev	40

Kmetijska zadruga Dobropolje prejela priznanje ob 120-letnici delovanja

Na letošnjem kmetijskem sejmu v Gornji Radgoni je gospod Jože Zrnc, predsednik Kmetijske zadruge Dobropolje, iz rok predsednika Zadružne zveze Slovenije, Petra Vriska, prejel priznanje ob 120-letnici delovanja zadruge. Za prispevek k razvoju zadružništva je na predlog KZ Dobropolje priznanje prejela tudi Janja Erčulj. Slovesnost je potekala ob prisotnosti župana občine Dobropolje, Janeza Pavlina, in ob sodelovanju Društva podeželskih žena Dobropolje-Struge.

Bojan Novak

Prejemnikoma priznanj sta čestitala tudi g. Miro Cerar, predsednik Vlade RS, predsednik Državnega zbora RS, g. Mitja Brvar, in kmetijski minister, g. Dejan Židan. V nadaljevanju si lahko preberete obrazložitev obeh priznanj. Za še bolj slovesno in prijetno podelitev je poskrbelo Društvo podeželskih žena Dobropolje-Struge, pripravile so veliko okusnega peciva iz dobropoljske zgodovine in sedanjosti.

Predstavitev Kmetijske zadruge Dobropolje (obrazložitev ob podelitvi priznanja):

Zgodovina Kmetijske zadruge Dobropolje sega v leto 1896, ko je bilo 16. 7. v Dobropolju ustanovljeno Kmetijsko društvo. Pobudnik za ustanovitev je bil Fran Jaklič, društvo pa je bila prva kmetijska blagovna znamka na Kranjskem. Društvo se

je v prvih letih zelo krepilo in leta 1898 zgradilo še zbiralnico mleka in sirarno, ki sta pomenili velik gospodarski korak v dobropoljski dolini. S svojimi izdelki so se dobropoljski kmetje hitro uveljavili v Ljubljani, saj so tako imeli prvič možnost neposredno prodajati svoje pridelke. Stekla je bogata blagovna menjava, društvo pa je medtem razširilo dejavnost tudi na prodajo vsega potrošnega blaga. S tem se je vloga Kmetijskega društva povečala, hkrati pa se je društvo tudi materialno krepilo. Leta 1901 je na pobudo Frana Jakliča za potrebe zadružnega in kulturnega dela na Vidmu zgradilo zadružni dom.

V okviru kmetijskega društva je bila leta 1927 ustanovljena še živinorejska selekcijska zadruga, ki je bila zelo uspešna in delavna. Prizadevanja dobropoljskih živinorejcev na področju selekcije proizvodnih lastnosti goveda so spodbudila tudi kmete v okolici, kjer se je razvnel tekmovalni duh. Prirejali so razstave živine in se primerjali med seboj.

Velik del zasluga je dobropoljskim ljudem prineslo ročno izdelovanje zobotrebcev. To dejavnost je podprlo Kmetijsko društvo, ki je preko Gospodarske zveze v Ljubljani izdelke domače obrti izvažalo tudi izven meja današnje Slove-

nije. Kar nekaj let je trgovanje z izdelki domače obrti predstavljalo tudi pomemben del dohodka zadruga.

Veliko napora je zadruga usmerila v izboljšavo zemljišč, izvedene so bile hidromelioracija (na območju 35 hektarjev), komasacija zemljišč (na območju 300 hektarjev) in agromelioracije. Tako so postala skoraj vsa zemljišča primerna za strojno obdelavo.

V zadnjih letih je zadruga zgradila nove skladiščne prostore in v celoti obnovila zadružno stavbo na Vidmu. Trenutno sta glavna dejavnost zadruga, ki šteje 50 članov in zaposluje 3 delavce, prireja mleka in mesa ter vodenje trgovine z repromaterialom. Zadruga se poskuša čim bolj približati članom, saj je njen cilj ohraniti in poglobiti sodelovanje z vsemi zadružniki, ker bo le to zagotavljalo prihodnost kmetom in ohranjalo živo podeželje.

Obrazložitev podelitve priznanja Janji Erčulj:

Janja Erčulj je v zadrugi zaposlena že 32 let. Njena poklicna pot je rasla in se razvijala skupaj z zadrugo. Zadnjih 14 let vestno in odgovorno vodi računovodstvo. Odlikujejo jo marljivost, poštenost in želja po napredku. Z veliko mero optimizma, pripadnosti zadrugi in trdega dela je pripomogla, da se ohranjajo rezultati dolgotrajnega dela in truda članov ter zaposlenih v zadrugi.

Marija Nučič, predsednica Društva podeželskih žena Dobropolje-Struge, svoje vtise strne takole:

Na željo uprave KZ Dobropolje smo se članice DPŽ Dobropolje-Struge udeležile sejma v Gornji Radgoni ob podelitvi priznanja Janji Erčulj in Jožetu Zrncu ob 120-letnici uspešnega delovanja KZ Dobropolje.

Ob tej priložnosti smo se članice zelo potrudile in napekle veliko zelo okusnega peciva (keksi, rogljički, ptički, poprtniki, ajdovi štruklji in drugo). V svoji sredi smo imele čast poleg drugih uglednih gostov pogostiti tudi predsednika Vlade Republike Slovenije, g. Mira Cerarja. Veliko obiskovalcev je bilo tudi iz Dobropolja in iz Grosuplja. Dan je bil zelo lep, izkoristile smo ga delovno in tudi zelo družabno. ■

Slovenski pregovori in reki

Bolja je domača gruda ko na tujem zlata ruda.

Kdor matere zemlje ne časti, ta nje sadu vreden ni.

Kdor svoje zameta, tudi tujega ni vreden.

Ni očevine brez krčevine.

Na vsaki zemlji ne raste pšenica.

Pšenica pravi: Vrzi me v blato, dala ti bom zlato.

Takrat je dobra pšenica, ko se ji klanja žanjica.

Analiza gospodarstva v občini Dobropolje v obdobju 2013 - 2015

Izdelal: Janez Bajt, univ. dipl. oec

Uvod

Na OOO Grosuplje smo pripravili analizo, ki skuša orisati gospodarsko sliko v občini Dobropolje. Analiza se osredotoča na t.i. privatni sektor gospodarstva, to so samostojni podjetniki in pa gospodarske družbe vseh pravno formalnih oblik: družbe z omejeno odgovornostjo (d.o.o.), družbe z neomejeno odgovornostjo (d.n.o.), komanditne družbe (k.d.), delniške družbe ter zavodi in fundacije. Namen analize je vzpostaviti sistematično spremljanje izbranih gospodarskih kazalcev v daljšem časovnem obdobju. Dotična analiza se nanaša na obdobje 2013 - 2015, s poudarkom na letu 2015. Podobne analize so bile v okviru OOO Grosuplje v preteklosti že izvedene, tako da so primerjave izbranih kazalcev možne, vendar jih je potrebno vzeti z določeno mero previdnosti.

Hiter pregled gospodarstva v občini Dobropolje

Na podlagi analize ocenjujemo, da je gospodarstvo občine Dobropolje v dobri kondiciji, saj:

- vsi obravnavani poslovni subjekti v zadnjih treh letih izkazujejo dobiček;
 - število poslovnih subjektov in povprečno število zaposlenih v teh poslovnih subjektih iz leta v leto raste;
 - rastejo tudi celotni poslovni prihodki.
- Podrobneje pa v nadaljevanju.

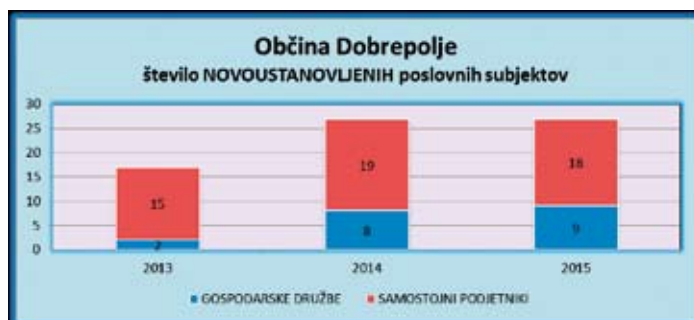
Občina Dobropolje

GRAF 1: ŠTEVILO POSLOVNIH SUBJEKTOV V OBČINI DOBPOLJE (VIR: WWW.BONITETE.SI)

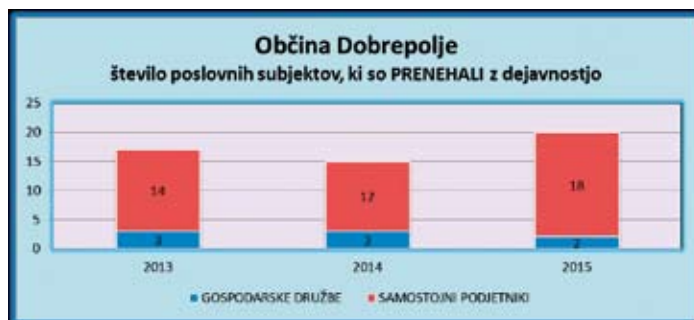
Število poslovnih subjektov v občini Dobropolje je konec leta 2015 znašalo **236 enot**, kar je **3,1% več** kot konec leta 2014, ko jih je bilo 229. Medtem ko se je število gospodarskih družb povečalo za 12,1%, je število samostojnih podjetnikov ostalo nespremenjeno.

GRAF 2: ŠTEVILO NOVOUSTANOVljenih POSLOVNIH SUBJEKTOV V OBČINI DOBPOLJE (VIR: WWW.BONITETE.SI)

V občini Dobropolje je bilo v letu 2015 ustanovljenih **27 poslovnih subjektov**, kar je enako kot v letu 2014. Medtem ko je bila glede na leto poprej v letu 2015 ustanovljena ena gospodarska družba več, se je število novoustanovljenih samostojnih podjetnikov zmanjšalo za eno enoto.

GRAF 3: ŠTEVILO POSLOVNIH SUBJEKTOV V OBČINI DOBPOLJE, KI SO PRENEHALI Z DEJAVNOSTJO (VIR: WWW.BONITETE.SI)

V občini Dobropolje je v letu 2015 **prenehalo poslovati 20 poslovnih subjektov**, od tega kar 18 samostojnih podjetnikov. Glede na leto poprej, ko je z opravljanjem dejavnosti prenehalo 15 poslovnih subjektov, je občina Dobropolje v letu 2015 zabeležila **33,3 - odstotno povečanje** števila poslovnih subjektov, ki so prenehali z dejavnostjo.

GRAF 4: POVPREČNO ŠTEVILO ZAPOSLENIH PO POSLOVNIH SUBJEKTIH V OBČINI DOBPOLJE (VIR: WWW.BONITETE.SI)

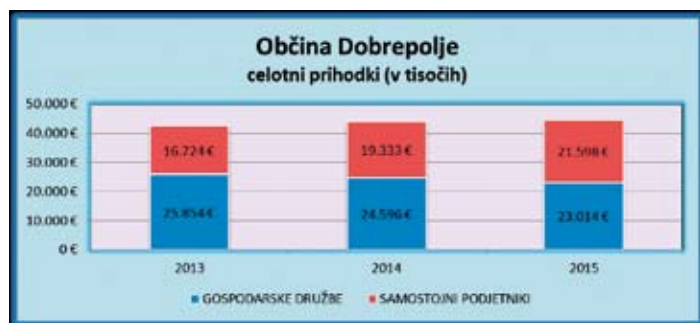

Povprečno število zaposlenih v poslovnih subjektih v občini Dobropolje je v letu 2015 znašalo **418 oseb**, kar je **za 49 oseb oz. za 13,3% več** kot v letu poprej. Povečalo se je tako število zaposlenih v gospodarskih družbah (+ 9,5%) kot tudi število zaposlenih pri samostojnih podjetnikih (+17,8%).

TABELA 1: 5 NAJVEČJIH PODJETIJ V OBČINI DOBREPOLJE PO POVPREČNEM ŠTEVILU ZAPOSLENIH V LETU 2015 (VIR: WWW.BONITETE.SI)

	Podjetje	Povp. št. zaposl. (2015)
1	AVTOPREVOZNIŠTVO GRANDOVEC ANTON S.P.	79
2	KGŽ D.O.O.	54
3	DVZ PONIKVE, D.O.O.	17
4	TRGOVINA BLATNIK D.O.O.	16
5	STANE JAKIČ S.P.	16

GRAF 5: CELOTNI PRIHODKI PO POSLOVNIH SUBJEKTIH V OBČINI DOBREPOLJE (VIR: WWW.BONITETE.SI)

Celotni prihodki v občini Dobrepolje so se v letu 2015 glede na leto 2014 malenkostno **povečali**, z 43,9 MIO EUR na **44,6 MIO EUR** oz. za **1,6%**. Medtem ko so prihodki od prodaje gospodarskih družb upadli za 6,4%, pri samostojnih podjetnikih beležimo rast kategorije za 11,7%. Glede na trend lahko pričakujemo, da bodo v prihodnosti prihodki samostojnih podjetnikov preseglj prihodke gospodarskih družb.

TABELA 2: 5 NAJVEČJIH PODJETIJ V OBČINI DOBREPOLJE PO CELOTNIH PRIHODKIH IZ POSLOVANJA V LETU 2015 (VIR: WWW.BONITETE.SI)

	Podjetje	Celotni prihodki iz poslovanja v MIO EUR (v letu 2015)
1	AVTOPREVOZNIŠTVO GRANDOVEC ANTON S.P.	6,5
2	KGŽ D.O.O.	6,1
3	BLATNIK D.O.O.	2,8
4	ŽAGA POGORELC IGOR POGORELC S.P.	2,8
5	MP-TRANS D.O.O.	2,4

GRAF 3: CELOTNI POSLOVNI IZID PO POSLOVNIH SUBJEKTIH V OBČINI DOBREPOLJE (VIR: WWW.BONITETE.SI)

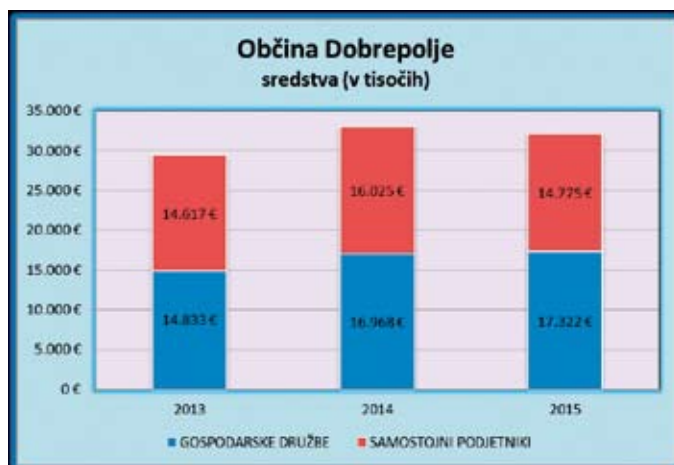

Vsi poslovni subjekti v občini Dobrepolje so v vseh treh preučevanih letih izkazovali pozitivni poslovni izid. Vseeno je njihov dobiček v letu 2015 v višini **1,4 MIO EUR** za **0,9% manjši** kot v letu 2014, ko je znašal 1,6 MIO EUR. Upad dobička gre izključno »na račun« gospodarskih družb, le- te so v letu 2015 »pridelale« za 36,9% manj dobička kot v letu 2014, medtem ko so samostojni podjetniki v letu 2015 ustvarili za 36,9% več dobička kot v letu poprej.

TABELA 3: 5 NAJVEČJIH PODJETIJ V OBČINI DOBREPOLJE PO CELOTNEM POSLOVNEM IZIDU IZ POSLOVANJA V LETU 2015 (VIR: WWW.BONITETE.SI)

	Podjetje	Cel. posl. izid v TISOČIH EUR (v letu 2015)
1	KGŽ D.O.O.	488,0
2	AVTOPREVOZNIŠTVO GRANDOVEC ANTON S.P.	252,9
3	EDLES - BIPARKET D.O.O.	105,5
4	BETONSPORT D.O.O.	94,3
5	STANE JAKIČ S.P.	79,2

GRAF 5: SREDSTVA PO POSLOVNIH SUBJEKTIH V OBČINI DOBREPOLJE (VIR: WWW.BONITETE.SI)

Sredstva poslovnih subjektov v občini Dobrepolje so v letu 2015 znašala **32,1 MIO EUR**, kar predstavlja **2,7-odstotno zmanjšanje** glede na leto 2014, ko so sredstva znašala 33,0 MIO EUR. Sredstva gospodarskih družb v občini Dobrepolje so v letu 2015 glede na leto poprej povečala za 2,1%, medtem ko so se sredstva pri samostojnih podjetnikih zmanjšala za 7,8%.

GRAF 6: KAPITAL PO POSLOVNIH SUBJEKTIH V OBČINI DOBREPOLJE (VIR: WWW.BONITETE.SI)

Kapital poslovnih subjektov v občini Dobrepolje je v letu 2015 znašal **14,9 MIO EUR** in se je glede na leto poprej **povišal za 13,7%**, ko je znašal 13,1 MIO EUR.

PODJETNIŠKI KOTIČEK

ANALIZA GOSPODARSTVA V OBČINI DOBREPOLJE: na spletni strani www.ooz-grosuplje.si vam je na voljo poglodbena Analiza gospodarstva na območju OOO Grosuplje, kamor spada tudi občina Dobrepolje. Na OOO Grosuplje ocenjujemo, da je gospodarstvo občine Dobrepolje v dobri kondiciji, saj:

- vsi obravnavani poslovni subjekti v zadnjih treh letih izkazujejo dobiček, v letu 2015 ga je bilo za 1,4 mio. EUR;
- število poslovnih subjektov in povprečno število zaposlenih pri teh poslovnih subjektih iz leta v leto raste; konec leta 2015 je v občini Dobrepolje delovalo 236 poslovnih subjektov, ki so v povprečju zaposlovali 418 oseb;
- rastejo tudi celotni poslovni prihodki, v letu 2015 jih je bilo za 44,6 mio. EUR.

ZAKON O POGREBNI IN POKOPALIŠKI DEJAVNOSTI (ZPPDej): v juliju je bil sprejet nov ZPPDej, ki prinaša enakopravnejše obravnavanje kamnosekov, vrtnarjev in drugih izvajalcev storitev na pokopališču.

49. MEDNARODNI OBRTNI SEJEM (MOS) V CELJU, 13.-18. 9. 2016: predstavila se bo tudi OOO Grosuplje oz. njeni člani. Člani OOO Grosuplje so upravičeni do **dveh brezplačnih vstopnic za sejem**. Vsi drugi, ki pa bi si tudi želeli obiskati letošnji MOS, lahko na OOO Grosuplje dobite brezplačno vstopnico, vendar le za obisk prvega dne sejma, v torek, 13. 9. 2016. Vabljeni.

POTENCIALNI IZVAJALCI PROGRAMA IZOBRAŽEVANJA NA OOO GROSUPLJE: vabimo lokalna podjetja, ki se ukvarjajo z izobraževanjem, da stopijo v stik z OOO Grosuplje glede možnega sodelovanja pri izvajanju izobraževanja in usposabljanja za obrtnike in podjetnike v okviru Programa spodbujanja razvoja malega gospodarstva na OOO Grosuplje v letu 2016.

PREVERITE ŠTEVILNA STROKOVNA IZOBRAŽEVANJA IN USPOSABLJANA NA OOO GROSUPLJE.

Dodatna pojasnila na OOO Grosuplje,
ooz.grosuplje@oos.si, 01 786 51 30,
www.ooz-grosuplje.si

11. RAZSTAVA GOB

od 17. 9. 2016 do 19. 9. 2016

v gasilskem domu v Hočevju.

Odprtje razstave bo v soboto, 17. 9. 2016, ob 10. uri s kratkim kulturnim programom.

V nedeljo, **18. 9. 2016**, bo poleg razstave potekalo tudi tekmovanje v kuhanju gobje enolončnice in najizvirnejše oziroma najbolj domiselne gobje jedi, zato se nam ljubitelji kotlička, kuharice in gobjih jedi pridružite. Tekmovanje se bo začelo **ob 11.00 in zaključilo ob 14.45.**

Kuha se v kotličku, na plin ali drva, pred gasilskim domom v Hočevju.

Najizvirnejšo oziroma najbolj domiselno gobjo jed lahko pripravite doma in prinesete na ocenjevanje.

Ocenjevanje gobje enolončnice in najizvirnejše gobje jedi bo predvidoma **ob 15. uri.**

Prvi trije v posamezni kategoriji tekmovanja prejmejo pokal.

Prijave sprejemamo na tel. št.: **041 790 424** in elektronskem naslovu: **dg.storovke@gmail.com**, na dan prireditve pa **na prireditvenem prostoru do 10.30.**

Razstavo si lahko ogledate **v soboto od 10.00 do 18.00** in **v nedeljo od 09.00 do 18.00.**

V ponedeljek, **19. 9. 2016**, je ogled razstave namenjen učencem osnovnih šol.

Gobarji društva Štorovke bomo za razstavo nabrali pester izbor različnih primerkov gob. Oba dneva bomo poskrbeli za hrano, pijačo in gobji golaž.

Vabljeni v Hočevje!

Društvo gobarjev ŠTOROVKE Šentrmar Hočevje

Čebelarska kulturna dediščina – AŽ-panj in čebelnjak

Slovensko čebelarstvo se v mnogih pogledih razlikuje od čebelarstev drugih dežel. Že poslikavanje panjskih končnic je posebnost, ki ji ni para v svetu, saj se je pojavilo in se sčasoma razvilo v pravo ljudsko umetnost samo na ozemlju, kjer smo živeli Slovenci, torej v današnji matični Sloveniji in delno v zamejstvu v Italiji in na avstrijskem Koroškem. V pričajučem sestavku se želim nekoliko bolj posvetiti slovenskemu ljudskemu panju »žnideršiču« in kranjskemu čebelnjaku, ki predstavljata dva pomembna elementa naše kulturne čebelarske dediščine.

Franc Šivic, Čebelarska zveza Slovenije

Foto: Franc Šivic

Kaj je motiviralo naše prednike pred dvesto leti, da so se lotili slikanja panjev, lahko danes samo ugibamo. Najverjetneje občudovanje marljivih čebelic, ki so jim bile vzor pridnosti, redoljubnosti in ljubezni do doma, saj so ga neustraheno branile pred sovražniki tudi za ceno lastnih življenj. Zato ni čudno, da najdemo na starih čebelnjakih še danes kakšen obledel napis, kot je na primer tale: Ko delo vaše opazujem, lenobe svoje se sramujem. Ali pa: Po čebelah se zgleduj! Kakšno spoštovanje so uživali pri ljudeh čebele, lahko vidimo tudi iz starih črno-belih fotografij, ki so nastale na začetku prejšnjega stoletja. Kadar se je hotel čebelar fotografirati ob čebelnjaku ali ob kakšnem čebelarskem opravilu, si je nadel najboljšo obleko ali celo ljudsko nošo. Čebela tudi ne pogine, kot velja to za druge živali, ampak umre.

V drugi polovici 19. stoletja je prišlo

do velikih odkritij in inovacij na vseh področjih človekovega ustvarjanja in tudi čebelarstvo pri tem ni bilo izvzeto. Pravo revolucijo je pomenil izum panja s premičnim satjem, kateremu je botroval ameriški čebelar Langstroth. Zaradi svoje praktičnosti in preprostosti se je kmalu po nastanku leta 1852 razširil po vseh ameriških zveznih državah, nato pa še po drugih celinah. Danes ga najdemo povsod, tudi v Sloveniji. Njegova velika prednost pred drugimi panjskimi sistemi je v tem, da ga čebelar zelo preprosto povečuje z dodatnimi nakladami in ga tako prilagaja moči posamezne čebelje družine. Izdela ga lahko vsakdo, ki ima vsaj nekaj osnovnega mizarskega orodja in spretnosti. V Sloveniji se je pojavil na začetku prejšnjega stoletja, vendar se zanj naši čebelarji niso ogreli. Tisti, ki so ga poiskovali, so našli na njem cel kup napak. Pritoževali so se, da je neroden za prevoz, da čebele v njem slabo preživijo, ker stoji na prostem, izpostavljen vremenskim ujemam, ker les hitro propade in ker ga tuje čebele radi ropajo. V

roke ga je dobil tudi znani velečebelar in podjetnik Anton Žnideršič iz Ilirske Bistrice. Nekaj časa ga je preizkušal, nato pa zavrgel s podobnimi argumenti kakor mnogi drugi čebelarji. Toda njegov nemirni, ustvarjalni duh ni počival. Želel je ustvariti sodoben panj, ki bi zadovoljeval potrebe slovenskih čebelarjev in ki bi se navezoval na tradicijo. To pomeni, da bi bil praktičen za prevažanje na pašo ter da bi se ga lahko zlagalo v čebelnjak, kot so nekdanji naši predniki zlagali kranjčice. Pri snovanju mu je kot vzorec služil tako imenovani »listovni« panj nemškega učitelja Albertija. Temeljito ga je predelal in ga po večletnih poizkusih leta 1910 končno ponudil slovenski čebelarski javnosti. Zanj je napisal tudi navodila, v katerih je pojasnil, da novi panj ni idealen, ker idealnega panja ni mogoče narediti, je pa neprekosljiv za prevažanje na pašo. Kmalu se ga je oprijel naziv »žnideršič« ali pa AŽ-panj (skrajšano Alberti Žnideršič) in tako ga poimenujemo še danes.

V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja se je med slovenskimi čebelarji pojavila manjša skupina nezadovoljnejšev, ki je smatrala, da je »žnideršič« zastarel in da bi bil vendarle že čas za uvajanje nakladnega sistema panjev, predvsem Langstrotovega, ki ga s kratico imenujemo tudi LR-panj. Tisto obdobje imenujemo tudi čas »panjske vojne«, ki pa ni prinesla kakšnega večjega preobrata. AŽ-panj je danes še vedno enako priljubljen, kakor je bil pred sto leti. In zanimivo, zanj so se začeli zadnje čase zanimati tudi tuji

čebelarji. Pred tremi leti je pripeljal v Slovenijo na strokovno ekskurzijo prvo skupino čebelarjev iz Amerike naš rojak Mark Simonitsch. Obiskali so več naših čebelarstev in ko so videli, s kakšno lahkoto opravlja čebelar pregled čebeljih družin v AŽ-panjih in da pri delu lahko celo sedi, da se torej sploh ne utruji, so navdušeno vzkliknili: »To je idealen panj za nas starejše čebelarje, ki nas je vedno več, ne samo v Ameriki, ampak v vsem razvitem svetu. Z njim bomo lahko čebelarili še v visoki starosti.«

Že prvo leto so uvozili v ZDA zabojnik, napolnjen z »žni-deršiči«, ki so jih ameriški čebelarji kljub visoki ceni razgrabili, letos pa je šel čez veliko lužo že tretji zabojnik naših panjev. Prof. Janko Božič z biotehnične fakultete v Ljubljani je že drugič v zadnjih dveh letih obiskal ameriške čebelarje in tam predaval o tehniki čebelarjenja v našem panju. Za njihove potrebe je napisal celo priročnik v angleščini. In zadnja novica: Pri piscu teh vrstic se je nedavno mudil polkovnik Todd A. Scattini, ameriški vojaški ataše, akreditiran pri ameriskem veleposlaništvu v Ljubljani. Povedal je, da bi mnogi ameriški vojaški veterani, med katerimi je veliko invalidov, radi čebelarili, toda nakladni LR-panj jim tega ne omogoča. Ko pa je videl fotografijo slovenskega čebelarja iz okolice Pivke, ki je brez obeh nog in na vozičku uspešno čebelari z dvajsetimi AŽ-panji, se je domislil, da bi bil slovenski panj idealen tudi za ameriške vojne invalide. In še to: ne samo ameriški, zanj se zanimajo španski, francoski in še posebej italijanski čebelarji. Za slednje smo imeli letos na Goriškem že nekaj praktičnih delavnic, za drugo leto pa jih pripravljamo še več.

S slovenskimi panji so ozko povezani tudi kranjski čebelnjaki. V naši deželi jih je več kot 10.000 in so marsikje prepoznavni znak Slovenije, podobno kakor cerkvice na gričih in hribih. Čebelnjake so imeli nekdaj tudi v nemško govorečih deželah, v Avstriji, Namčiji in Švici, toda pred pol stoletja so začeli tam uvajati ameriški nakladni sistem, ki ne potrebuje skupne varne strehe čebelnjaka, zato so ti počasi izginjali. Še največ se jih je ohranilo v Švici, toda tisti se že na zunaj ločijo od naših, posebej po obiki strehe. Erika Mayr, predsednica čebelarskega društva Charlottenburg-Wilmersdorf, enega od 14 čebelarskih društev v Berlinu, pravi, da smo Slovenci lahko srečni, ker nam je uspelo ohraniti dragoceno kulturno dediščino prednikov, kar pa nemškim zaradi nekakšnega napredka ni bilo dano. Čebelnjak predstavlja za čebelarja kraj, kamor se rad umakne in kjer se umiri. Vedno več je takšnih, ki so čebelnjake preuredili v nekakšne apiterapevtske komore, kjer lahko njihovi prijatelji in znanci vdihavajo zdravilni aromatični zrak, ki veje iz panjev. Čebelnjaki torej niso le manjše ali večje hišice, v katerih so čebele varne pred dežjem, vetrom, mrazom ali poletno pripeko, ampak postajajo pravi sanatoriji, v katerih se človekov duh in telo dobro počutita. ■

Če pristni je čebelji med, je prava to nebeška jed, otroci se po njem krepe, in starši se po njem rede, vsak med pa nima te lastnosti, saj tudi medu umetnega je dosti, kar čebelica nam da, to nas poživlja in okrepi.

KONJEREJSKO DRUŠTVO

STRUGE

ORGANIZIRA

DNE 3.9.2016

TEKMOVANJE

► V ALKI IN SPRETNOSTNI JEŽI

► VZTRAJNOSTNI TEK 2x20 KM

PRIČETEK TEKMOVANJA JE OB 10. URI

PO KONČANEM TEKMOVANJU SLEDI

VESELICA

OB ZVOKIH GLASBE, HRANI IN PIJAČI.

VLJUDNO VABLJENI.

Oratorij Struge – zdaj gre zares!

V Strugah je letos oratorij za otroke potekal od 1. do 5. avgusta. Udeležba je bila odlična in teden nam je ob zanimivih dejavnostih hitro minil.

Maja Dernulc, Marjana Rus

Pa je le prišlo nestrpno pričakovano jutro, ko smo se struški animatorji zbrali in dokončali še zadnje malenkosti, preden se je začela uvodna oratorijska maša. Struški župnik Marinko Bilandžić nam je pripravil zares lepo mašo, kjer smo se že takoj preizkusili v petju, animatorji pa smo že zaigrali prvi del dramske igrice o Ostržku. Že na uvodno mašo je prišlo 47 otrok, kar je bilo visoko nad našimi pričakovanji, saj jih v OŠ Struge hodi le 41. Po končani maši so otroci polni pričakovanja, kaj se bo dogajalo jutri, odšli domov, animatorji pa smo si rekli: "ZDAJ GRE ZARES!"

Tako je napočilo torkovo jutro, ko smo se vsi zbrali in prvič dvignili svojo zastavo. Naučili smo se himno, nato pa je že sledil drugi del dramske igrice, kjer je Ostržek že povzročal preglavice svojemu očetu. Nato smo zmolili jutranjo molitev, izrekli prošnje ter se na kratko pogovorili, kaj je zagodel Ostržek in kakšne modre nasvete mu je dajal muren Modrec. Vsak dan pa se nam je pridružil tudi gospod župnik, ki nam je povedal kakšno svojo modrost. Sledile so kateheze, zatem delavnice, kjer so se naši najmlajši

preizkušali v izdelovanju sadnih naborov, naši nekoliko večji udeleženci pa so svoje spretnosti vložili v izdelovanje sveč, prašičkov in Ostržka. Nato sta sledila malica in nekaj prostega časa za razne igre, banse in seveda nogomet. Popoldne pa smo si čas krajšali z veliko igro. Prvi dan so se otroci preizkušali v grajenju piramid, vlečenju vrvi, odbojki, risanju, preizkusili pa smo tudi, kako dobro so si

zapomnili igro o Ostržku. Kot bi mignil, je minil prvi dan. Spustili smo zastavo, zapeli himno ter vsi odšli domov.

Nato je prišla sreda in vsi smo se obuli športne copate ter se odpravili na pohod. Ker smo vsi pogumni, smo se podali skozi gozd in kot bi mignil, smo prispeli do obore. Tam sta nas že čakala lubenica in sok, da smo si vrnili moči. Dan na obori je bil pester, saj smo najprej iz balonov in moke izdelovali antistresne žogice, nato pa nam je animator Nejc pripravil zares dobro malico. Prišel je čas za veliko igro. Zopet smo se razdelili v skupine ter odšli na orientacijo skozi travnik in gozd. Skozi igro so otroci spoznavali, kako je pomembno medsebojno sodelovanje ter da moramo biti zares pozorni, če želimo najti pravo pot. Na poti pa so bile vmesne točke, ki so popestrile to pustolovsko pot. Ko je odbila ura tri, smo se morali žal odpraviti nazaj proti šoli, kjer smo zaključili dan s spustom zastave.

Četrtek pa je bil prav poseben dan. Čakali sta nas dve posebnosti. Že zjutraj smo animatorji končno zaupali, kdo je skriti gost, ki nas je obiskal. Kljub uganjkanju otroci niso vedeli, kdo nas čaka. To je bila gospa, ki je s seboj pripeljala eksotične živali. Skoraj vsi smo se opogumili in pobožali kosmatega pajka, mrzlo

kačo, hitrega ščurka, počasno želvo in zanimivega kuščarja. Kot bi mignil, je napočil popoldan in vsi smo se preoblekli v kopalke ter se z glasnim petjem podali do gasilnega doma. Tam so nas že čakali štirje struški gasilci, ki so si posebej za nas vzeli čas ter nam pripravili vse za naše vodne igre. Zelo so se potrudili, saj so nam postavili celo bazen. Imeli smo štafetne igre, kjer smo si podajali vodne balončke, se močili z gobo, z usti lovili jabolka iz velike banje in še mnogo drugega. Na koncu pa je sledil najboljši del – škropljenje. Animatorji pa smo poskrbeli, da ni nihče ostal suh. Ker je bil res vroč dan, smo lahko imeli vodne igre dlje časa, nato pa smo se vsi preoblekli ter po spustu zastave odšli domov.

Kot bi mignil, je bil tu petek in s tem zadnji dan našega oratorija. Dan je potekal kot po načrtu, nato pa smo se še skupaj pripravili na zaključno oratorijsko mašo. Pri maši smo sodelovali s prošnjami, zahvalami, darovanjem ter uvodi v mašo, mirom in očenašem. Po končani maši so otroci vzeli svoje izdelke in se z nasmehom odpravili domov.

Za konec pa bi poudarili še to, da naš oratorij ne bi bil tako lep brez vseh struških dobrosrčnih pokroviteljev. Zahvalo namenjamo Žagi Pogorelc, Dušanu Puglju, Urški Pugelj, Mariji Gregorič, Jožetu Mikliču, Gregorju Ferkulju, Dragu Gre-

goriču in Mojci Pugelj, ki nam je zaupala prostore osnovne šole.

Prav tako velika hvala tudi vsem staršem, ki ste nam zaupali svoje otroke ter nas skozi cel teden razvajali z različnimi dobrotami. ■

Oratorij na Vidmu

Oratorij. Ja, to je tisti čas, ko okoli župnišča kar kipi od energije, navdušenja, veselja ... in ne moremo spregledati sreče, ki jo v očeh nosijo mladi. Tako je bilo tudi pri nas. Tudi letos se je »nabralo« ​​lepo število animatorjev, ki so poizkušali pripraviti čim bolj zabaven, ustvarjalen, razgiban teden za naše otroke, seveda z Jezusom na čelu.

Katarina Hekič

Tako se je v ponedeljek, 15. 8. (na praznik Marijinega vnebovzeta), približno 40 navdušenih animatorjev podalo na prav posebno pustolovščino v neznano.

Prav na isti dan se je približno 100 otrok odprtih src in polnih pričakovanj odpravilo na najzabavnejši teden v naši župniji.

Pa je animatorjem uspelo? So bili kos vsem nalogam, preizkušnjam, delu, utrujenosti ...? Jim je s pomočjo Jezusa uspelo osrečiti vse otroke, ki so nestrpnost pričakovali nove in stare prijatelje, nova spoznanja ...? Jezus pravi, da jim je. To pa zato, ker jih ni čez dobre poljske animatorje. Zato bi se po uspešnem tednu še enkrat res lepo zahvalila našim animatorjem, da so si vzeli čas in se izjemno

trudili za uspešnost Oratorija 2016.

Skozi teden smo s pomočjo Ostržka spoznali marsikaj. Od tega, kako zelo so pomembni družina, znanje, delavnost, resnica, odgovornost, in da je dobro, da se izogibamo njihovim nasprotnostim: samovšečnosti, lenobi, lažem, neodgovornosti. V katehezah, molitvah, petju, igrah, delavnicah, bansi, tomboli, pohodu, vodnih igrah in z gostoma Beti Lunder in Blažem Podobnikom smo želeli, da bi se povezali in sledili nare-

ku ustanovitelja oratorija – don Boska: »Oratorij je zares velika družina.«

Vse ne bi tako lepo potekalo, če ne bi imeli tako radodarnih donatorjev. Tako da iskrena zahvala: pekarni Grosuplje, trgovini Spar Videm, trgovini Trgojan, Mesarstvu Blatnik, trgovini Mix, zdravstvenemu domu Videm, domu sv. Terezije, gasilskemu društvu Zdenska vas, Janezu Jakopiču za domače mleko, Katji Polzelnik za lepo narejeno zastavo, Hani Černivec za umetniško sceno pri igri-

ci ter Nastji Pugelj in Petri Klinc za vse nasvete in pomoč. Vam, dragi starši, pa za zaupanje, spodbudne besede, razne sladkarije, sadje in vso drugo pomoč. Najlepša hvala tudi našemu gospodu župniku Franciji Škulju za organizacijo poteka oratorija.

Tako smo oratorij zaključili v nedeljo, 21. 8, pri večerni maši. Otroci, upamo, da vas je naš glavni junak Ostržek česa naučil in da vam bo naš skupno preživet teden ostal v lepem spominu. ■

ZAHVALA ANIMATORJEM

Videm je v preteklem tednu zaživel v veselju, razposajenosti, ustvarjalnosti. HVALA, dragi mladi, da ste si vzeli čas in ga posvetili našim otrokom.

V Ostržkovo zgodbo ste premišljeno vpletali nauke za življenje: poslušaj le glas, ki ti ukazuje, da delaš dobro in da v dobrem vztrajaš. Z veliko truda ste našim otrokom polepšali ta počitniški teden in ga popestrili z izbranimi gostoma, z bansi o zamorčkih, lubenicah, slončkih, z izletom v neznano, z diskom in še bi lahko naštevati.

Vse te igrive vsebine vam je uspelo oplemenititi s katehezami in branjem Svetega pisma, s čimer ste vsak dan z zgledom kazali, kako duhovnost vpletati v življenje. Zelo uspešno ste zaključili velik projekt in skupaj s svojim podmladkom se veselimo prihodnjih srečanj. Naj bo simbol, ki ga danes ponesete s seboj, sonce – sijte in oznanjujte veselo novico še naprej.

Starši oratorijcev

Intervju z ravnateljem JVIZ OŠ Dobrepolje, Ivanom Grandovcem

Po poletnih počitnicah se spet začena šolsko leto, ki za večino predstavlja neko prelomnico. Ravnatelj dobrepoljske šole, Ivan Grandovec, je skupaj s strokovnim in tehničnim kadrom v pouka prostih dneh poskrbel, da bodo otroci jutri stopili v šolo, ki bo pripravljena na novo desetmesečno obdobje. Ivan Grandovec je hvaležen sogovornik, saj s svojimi izkušnjami vedno pove prave stvari. Tudi tokrat je nastal zanimiv pogovor, v katerem bo gotovo vsak našel veliko zanimivega.

Bojan Novak

G. Grandovec, počitnice so pri koncu in za otroke se začena novo šolsko leto. Z današnjim dnem pa se je končalo šolsko leto 2015/16. Kako ste zadovoljni z njim? Po čem si ga boste zapomnili?

Če gledamo na šolsko leto z zornega kota rezultatov na tekmovanjih, potem lahko trdim, da je bilo izjemno. Učenci so v tekmovanju iz znanj pri različnih predmetih dosegali poleg bronastih tudi številna srebrna in zlata priznanja. Izredno uspešni smo bili tudi pri folklori, pevskih zborih, nacionalnem preverja-

nju znanja v devetem razredu, odbojki in celo v atletiki, kjer smo imeli tri tekmovalce na državnem tekmovanju. Posebno pri športu je to veliko presenečenje, saj nimamo niti osnovnih pogojev, kjer bi učenci spoznavali atletsko abecedo.

Vesel sem, da smo bili skupaj s starši uspešni tudi na vzgojnem področju. Posledice permissivne vzgoje, pri nekaterih otrocih pa se kažejo celo posledice pasivnosti staršev, so vidne tudi v našem vrtcu in šoli. Napačni vzgojni model, ki ga otrok prinese iz družine v vrtec ali šolo, se pokaže tedaj, ko starši rečejo: »Tukaj ga imate, sedaj pa vi nekaj naredite iz njega!« Otrok, ki se upira doma ali v šoli,

na ta način le izraža klic: starša, ukvarjajte se z mano, ne potiskajte me v stran. Otroci ne potrebujejo dragih tablic, telefonov, cel kup dejavnosti ... Potrebujejo pa domače ognjišče, kjer se s potrpežljivostjo, razumevanjem gradita odgovornost in ljubezen. Vzgojno delovanje šole in vrtca je gotovo izredno težko. Zato sem še posebej ponosen, ko se sadovi našega sodelovanja s starši in različnimi skupinami v občini pokažejo ob koncu devetletke. Tudi letošnja generacija devetošolcev je bila zelo prijetna, delovna, prijazna, poznala je pravila lepega vedenja. Devetošolci so s svojim delom pokazali mlajšim, da so pravi mladostniki;

polni veselja in energije, ki jo usmerjajo v skupno dobro.

To je pa vedno lepo slišati. Tudi med iztekajočimi se počitnicami pa se je v šoli veliko dogajalo. Šola stalno potrebuje popravila in posodobitve. Kaj ste postorili v teh dveh mesecih?

Šola, kjer poteka pouk že 36 let, je potrebna vsakoletnih večjih vzdrževalnih del. Poleti smo dokončali zamenjavo luči v jedilnici in avli, sledila so beljenja, manjša popravila v kuhinji in pralnici zelenjave, na vodovodnem omrežju, predvsem pa smo v kotlovnici zamenjali boilerja ter sistem segrevanja tople vode proti legioneli. Uredili smo napušč strehe nad razredno stopnjo ter zamenjali eno zračilno cev na montažnem delu šole. Tudi streho nad telovadnico smo deloma zamenjali. Pripravili smo učilnico za dodatni prvi razred. Že pred počitnicami smo zamenjali nekaj igral v vrtcu, v Strugah smo na novo napeljali električno instalacijo in luči v avli. Zaradi ljudi, ki vozijo najrazličnejše odpadke v šolske zabojnike, se je občina odločila, da bo šla v dodatno delo ograditve zbirališča odpadkov s primernim nadzorom, ki bi poskrbel za kaznovanje tistih občanov, ki se ne znajo ekološko obnašati. Žal se je pokazalo, da zunanja meteorna kanalizacija pri montažnem delu šole ni več primerna, zato so bila ta sredstva namenjena za obnovo kanalizacije. Občane pa prosim, NAJ NE NOSIJO ODPADKOV, KI JIH NE MARAJO DOMA, V ŠOLSKE ZABOJNIKE, ker te odpadke brezplačno sprejemajo na odlagališču v Špaji dolini.

Novo šolsko leto je tudi začetek vašega novega petletnega mandata na delovnem mestu ravnatelja. To bo že vaš peti mandat? Očitno v vlogi ravnatelja uživate.

Ravnatelj sem že enainvajset let. To je moj šesti mandat. Zahvaliti se moram vsem, ki v mojem delu vidite prispevek pri vzgoji in izobraževanju naših otrok in mi zaupate, da s sodelavci poizkušamo dati otrokom znanje, delovne navade ter priložnost, da odkrijejo, kaj zmorejo in znajo. Če bi na svoje delo gledal le kot na službo, kjer je važno, da čim prej minejo ure, ki so potrebne za plačo, potem me na tem delovnem mestu ne bi bilo. Vsem poizkušam pomagati, da bi vzgojo in izobraževanje, ki še nikoli nista bila lahka, sprejeli kot del življenja, ki ima

poleg težkih trenutkov tudi veliko lepega. Vsekakor mi mesto ravnatelja še vedno pomeni izziv, prav tako pa rad poučujem zgodovino v 9. razredu, kar me še bolj približa današnjemu mlademu človeku.

Imate tudi visoko podporo vseh deležnikov, zato vam je verjetno nekoliko lažje ...

Gotovo, to mi daje zagotovilo, da delam pravilno, čeprav je pogosto v času, ko vse pogosteje slišimo le besede, kako je treba v vrtcih in šolah varčevati, zmanjševati število zaposlenih, ko naj bi se vse zbirokratiziralo, zelo težko sprejeti rešitev, ki bo omogočala našim otrokom v vrtcu in učencem kakovostno druženje in delo v skupini.

Moč mi vliva odlično sodelovanje s pomočnicama ravnatelja, vodji podružničnih šol, organizacijsko vodjo vrtca, zaposlenimi v pisarnah. Poudariti moram, da sem ponosen na zaposlene, ki navdušujejo otroke v vrtcu in učence za lepo vedenje in čim boljše uspehe, ki znajo otrokom odkrivati, da je življenje polno skrivnosti. Odprto sodelovanje s svetom zavoda in svetom staršev, brez zakulisnih igrice, mi daje nove ideje pri izpolnjevanju vizije našega vrtca in šole.

Kaj bi izpostavili kot svoje najpomembnejše tri cilje za ta mandat?

Svoje izkušnje pri gradnji in obnovi šolskih stavb sem pripravljen deliti z ustanoviteljem, Občino Dobropolje, pri reševanju prostorske stiske vrtca ali pri drugih gradnjah, ki bi omogočile kakovostnejše pogoje za delo in bivanje naših

otrok in učencev.

V vrtcu bomo nadaljevali uvajanje metodologije *Korak za korakom* ter dejavnosti v mednarodnem projektu *Fit Slovenija*, ki je projekt promocije gibalne/športne dejavnosti za zdravje otrok in mladostnikov.

Skupaj s starši bomo posodobili vzgojni načrt v želji, da bi našim učencem privzgojili vrednote, na katerih je nastala Evropa, da bi jih vzgojili v odgovorne, delovne in poštene občane. Ker se vse pogosteje pojavljajo družine, ki nimajo časa za svojega otroka, bom poizkušal s svetovalno službo, CSD-ji in drugimi deležniki pomagati staršem in učencem pri njihovih težavah.

Skupaj s strokovnimi delavci se bom trudil, da bodo naši učenci deležni kakovostnega pouka ter da bodo postali dovolj kritični do svojega nedela pri pouku, domačih nalogah in učenju. Z zaposlenimi želim korektno sodelovanje, ki bo temeljilo na samoodgovornosti in prijateljskih odnosih med sodelavci, na profesionalnem odnosu s starši, ki vodi k pravi vzgoji ter razvijanju kompetenc in spretnosti vsakega otroka in učenca.

Dotakniva se zdaj novega šolskega leta. Najbolj posebno bo to leto za prvošolčke. Kakšna generacija vstopa v šolo?

V šolo prihaja 57 prvošolcev, kar kaže na zelo številčno generacijo. Na Vidmu bosta dva oddelka z enainštiridesetimi učenci, v Kompoljah bo deset prvošolcev v kombiniranem oddelku z drugim razredom, na PŠ Struge pa bo šest prvo-

šolcev obiskovalo kombinirani oddelek z učenci drugega in tretjega razreda. Prepričan sem, da se bodo učenci ob doslednih in ljubečih učiteljicah hitro navadili na nov način dela. Na enem od seminarjem nam je pokojni psiholog Bogdan Žorž rekel: »Otroku je treba povedati: ker te imam rad, ti ne dovolim, da bi imel in delal vse, kar si želiš.« Želim, da se učenci na naši šoli dobro počutijo, da se učijo sodelovanja in seveda da pridobijo nova znanja.

V času, ko sva se pogovarjala, so nastajali trdni temelji za šolsko leto 2016/17. Kateri so glavni cilji, ki ste si jih zadali skupaj s strokovnim kadrom?

Urniki so narejeni, skupaj s člani ZŠAM-a in policisti smo naredili načrt, kje in kdaj spremljati učence ob privajanju na razmere na poti v šolo in domov, upam, da so skupine zaradi izpisov in novih vpisov v vrtec dokončno oblikovane. Poleg načrtov glede poučevanja smo letošnje poletje dali veliko poudarka na dopolnitve vzgojnega načrta. V septembru se bomo o predlogih pogovorili še na roditeljskih sestankih in svetu staršev. V tem šolskem letu bomo praznovali petnajstletnico delovanja folklorne na svoji šoli in vrtcu, z OPZ-jem se bomo pripravljali na pomembno revijo najboljših pevskih zborov ljubljanske regije. Tako kot vsako leto bomo tudi letos spodbujali in pripravljali učence na različna tekmovanja. Veseli bomo, če bo čim manj vzgojnih težav, kar običajno pomeni, da so si tudi starši vzeli čas za svoje otroke ter da so dedki in babice le pomoč pri vzgoji, ne pa da podirajo, kar starši gradijo. Zelo dejavni bomo v okviru Ekošole pri delu na zelenjavnih vrtovih. Ob tem v vrtcu in šoli še naprej računamo na veliko pomoč dobrepoljskih podjetij.

Omenili ste načrt spremljanja otrok v šolo. Spregovoriva še nekaj o prometni varnosti. Tisti, ki zjutraj vozimo otroke v šolo in vrtec, vemo, da je dostop do šole ob konicah kar problematičen. So še tudi kakšne druge problematične in nevarne točke na poti v šolo?

Svet staršev si zelo prizadeva, da bi se omilile nevarnosti na šolskih poteh. Med počitnicami je Občina Dobrepolje postavila merilec hitrosti na lokalni cesti proti Mali vasi. V šoli lahko učenci na ekranu spremljajo hitrost pred križiščem na tej

lokalni cesti. Upam, da bomo z vaščani Bruhanje vasi uspeli prestavili avtobusno postajališče za šolske prevoze na varnejšo točko. Ostaja pa še nekaj izredno nevarnih točk. Kot prvo bi navedel postajališče v Zdenski vasi in celotno pot do križišča pri kostanjih na Vidmu. V zadnjem času imamo učence tudi z Videmskega hriba. Ne smemo pozabiti tudi na nekatere dele ozke regionalne ceste v Kompoljah in v Strugah. Čeprav se skoraj 80 % učencev vozi v šolo, je treba tudi te opozarjati na nevarnosti v prometu, ki pretijo od postajališča do doma. Treba je urediti prometni režim v bližini vrtca in videmske šole. Poudariti moram, da se v celoti strinjam s predlogi glede prometne varnosti, ki so zabeleženi na spletni strani šole pod zavihkom Svet staršev.

Dolga je tudi že zgodba o izgradnji novega vrtca. Kot kaže, bo tudi v novem šolskem letu ostala prostorska stiska v

„Še danes grem rad v razred, kjer se srečam z učenci, ki me velikokrat presenetijo s svojo razumnostjo, humorjem, razmišljanjem ...“

vrtcu in na razredni stopnji. Kako bo to vplivalo na kakovost dela? Verjetno si zelo želite rešitve ...

Že od leta 2006 poteka iskanje možnih rešitev za izgradnjo vrtca. V zadnjih letih se kljub nevarnostim, ki so na cesti, nekateri starši odločajo, da vozijo otroke v vrtec izven občine (trenutno jih je osemnajst). Strokovni delavci si prizadevajo, da bi omilili negativne vplive prostorske stiske. Pedagoški delavci si na različne načine prizadevajo, da bi kljub tej stiski imeli naši otroci kakovostno bivanje in delo. V vrtcu smo zelo veliko zunaj. Za

to lepo naravo so prikrajšani otroci v urbanih vrtcih. S strpnostjo učenci pridobivajo novo kakovost življenja, saj se zavedajo, da lahko na hodnikih pogosto srečajo manjše, ranljivejše otroke iz vrtca. Na odnos svojih učencev do otrok vrtca smo lahko zelo ponosni. Kljub vsemu pa se vsi zavedamo, da bi morala biti šola in vrtec zaradi dinamike dela ločena, saj bi tako lahko zagotovili kakovost bivanja, igre in učenja tako šolskim kot vrtčevskim otrokom ter ne nazadnje strokovnim delavcem šole in vrtca. Vsekakor upam, da se prostorska stiska reši čim hitreje, in sicer z izgradnjo vrtca.

Podobno velja za športno dvorano, kajne? Zaradi prostorske stiske in slabih pogojev dela je kar veliko slabe volje ...

V telovadnici sta lahko maksimalno dve skupini. Žal se dogaja, da imamo nekatere ure tudi tri skupine. Učitelji morajo za te ure dobro sodelovati že pri načrtovanju pouka, da lahko izpeljejo učni načrt. Gotovo si otroci iz vrtca tudi zaslužijo telovadnico, vendar za njih skoraj ni prostih terminov. Če bi imeli športno dvorano, bi bilo tudi lažje delo v podaljšanem bivanju. Gotovo bi bilo tudi manj slabe volje pri iskanju prostih terminov v popoldanskem času za učence in dijake, ki se rekreirajo v okviru športnih društev. V Kompoljah in v Strugah imamo primerni zunanji igrišči, na Vidmu pa naši učenci izgubijo skoraj deset minut pouka športa, če gremo na zunanje igrišče pri Jakličevem domu. Pogrešamo tudi atletsko stezo.

Pojdiva še malo na obe podružnični šoli. V Kompoljah je po obnovi stavbe in po energetske sanaciji verjetno precej prijetno ...

V Kompoljah je bila sprva predvidevana le energetska sanacija. Po pogovorih z županom, ki se je zavzel za celovito prenovo šole in vrtca, je občinski svet dodelil dodatna sredstva. Danes so na kompolski šoli izredno dobri pogoji. Da bi bili idealni, pa bi potrebovali še večnamenski prostor, v katerem pa je sedaj vrtec. Učinki energetske sanacije so najbolj vidni pri porabi kurilnega olja, ki se je zmanjšala za več kot 40 %.

Kako pa bo novo šolsko leto videti v Strugah? Koliko bo prvošolcev, kombinacij? Je res, da se nekateri struški

starši odločajo, da svoje otroke vpisujejo na matično šolo na Vidmu? Kako vidite prihodnost struške šole?

V Strugah bomo imeli drugo leto zapored trojno kombinacijo v prvi triadi. Tudi drugi oddelki so kombinirani. Ministrstvo prispeva sredstva za štiri oddelke za celotno devetletko, za Kompolje pa za pet razredov dobimo sredstva za tri oddelke. Na srečo prispeva do 20.000 € letno Občina Dobrepolje za samostojne ure pouka na tej podružnici. Tudi didaktičnega materiala bi bilo v Strugah bolj malo, če ne bi prelivali sredstev z videmske šole. Takšno stanje bo v Strugah lahko še nekaj let. Ko se bodo začele trojne kombinacije na predmetni stopnji (po podatkih glede števila učencev se bo to zgodilo 1. 9. 2019), pa bo morala občina, če bomo želeli ohraniti sedanje stanje samostojnih ur, nameniti vsaj 45.000 €. Omenim naj, da v zadnjih letih število rojstev tako na Vidmu kot tudi v Strugah pada (2015 se je v Strugah rodil le en učenec). To pa pomeni, da se tudi trojnim kombinacijam ne da izogniti. Ker ima večina pedagoške stroke o trojni kombinaciji resne pomisleke, se jim lahko izognemo le ob dodatnih sredstvih občine.

Gotovo so tudi prednosti manjše šole: učenci so v pogostejših stikih z učiteljem, v šoli vlada bolj pristno »domače vzdušje«, učenci se v kombinaciji navajajo na samostojnost, ki v življenju še kako prav pride. Na prireditvah dejavno nastopajo vsi učenci, kar pospešuje samozavest pri učencih. Večina učiteljev predmetne stopnje uči na obeh šolah. Ti bi gotovo znali povedati še več razlik v poučevanju v velikih in majhnih oddelkih. Prepričan sem, da šole z mladostno razigranostjo, idejami in vrvežem dajejo vsakemu kraju dodatno kakovost. Z zapiranjem šol prihaja v kraj mrtvilo, zato bi morala država z ukrepi pospeševati rodnost in priseljevanje tudi na območjih, ki so stran od industrije in komunikacij.

Poglejva še v vrtec. Koliko oddelkov boste imeli letos? Bo vrtec poln? Snujete kake novosti, nadaljujete številne projekte?

V vrtcu bomo tudi letos imeli devet oddelkov. Bojim pa se, da se bo prihodnjo jesen vrtec zmanjšal za en oddelok, saj bo šlo v šolo kar 48 otrok. V vrtcu nadaljujemo številne projekte, ki kažejo na povezavo z lokalnim okoljem. Nadaljevali bomo zbiranje sredstev za šolski sklad.

Gotovo je zelo pomemben mednarodni projekt FIT Slovenija, v katerega je bilo izbranih in vključenih le štirinajst slovenskih vrtcev. V povezavi s Pedagoškim inštitutom v vrtcu snujemo idejo o čim večji vključenosti otrok v naravo. Zato so na tem področju nastali številni projekti. Ob velikem poudarku na naravoslovju pa ne zanemarjamo nekaterih svojih tradicionalnih druženj z gasilci, knjižnico, društvom podeželskih žena ... Vzorno je sodelovanje med šolo in vrtcem. Ponosni smo, da smo eden redkih vrtcev v nekdanji občini Grosuplje, ki pripelje na revije tako pevski zbor kot folkloriste.

Ob koncu pogovora pogledva na šolo še malce širše. Delo v šolstvu je izpostavljeno stresu, ravnateljska funkcija pa prinaša še veliko odgovornost na pravnem in finančnem področju. Kako vidite sedanjo zakonsko urejenost osnovnega šolstva v Sloveniji? Lahko navedete nekaj težav in nekaj pozitivnih stvari?

Ko sem se odločal v ŠC Josipa Jurčiča, da se prijavim za ravnatelja v Dobrepolje, mi je ena od vodstvenih delavk rekla: »Zavedaj se, da strele udarjajo v vrhove.« Vem, da je bilo tedaj moje delo učitelja v osnovni šoli in profesorja v srednji šoli manj stresno. Vidim, da sta bili poučevanje in delo v oddelku pred tridesetimi leti precej drugačni. Tu so nove tehnologije, učenci iz zelo različnih družin, učenci so skoraj pozabili komunicirati med seboj na igrišču ... Mnogi se poznajo le preko e-medijev. Vzgoja ni bila nikoli lahka, oblike motivacije in metode dela se spreminjajo.

Še danes grem rad v razred, kjer se srečam z učenci, ki me velikokrat prenetijo s svojo razumnostjo, humorjem, razmišljanjem ...

Čeprav imamo različne računalniške programe, se šole in vrtci (vodstvo, pisarne, učitelji, vzgojitelji, kuharice, čistilke) utapljamo v papirnati birokraciji. Menim, da šolstvo vse bolj izgublja osnovno poslanstvo: to je vzgoja in izobraževanje mladega rodu. Za osnovno šolo velja več kot 2200 zakonov in pravilnikov. Ali bomo morale šole zaposlovati pravnike ali pa se bomo vrnili k svojemu temeljnemu poslanstvu dela z otroki! Zaposleni v šolah bi morali imeti bistveno več neformalnih pogovorov z učenci ob delovnih akcijah. Učitelji bi morali imeti pogum, da tudi razvajanemu otroku, ki je v vati,

damo priložnost in možnost, da se bo sam preizkušal, utrjeval, preizkušal svoje meje ter bo za svoje napake sam odgovarjal. Le na tak način bo otrok postal trdna osebnost, ki se bo znala ob padcih, pred katerimi ni nihče imun, tudi pobrati. Pri tem delu pa bi morali sodelovati tudi starši, ki morajo v učitelju videti človeka, ki želi njihovemu otroku le dobro. Kakšno sporočilo, kakšen vedenjski vzorec dajejo starši otroku, če se borijo le za ocene, ne pa za znanje, ki ga naj pridobi otrok? Ali niso v življenju pomembnejše delovne navade, prijateljstvo, odkritosrčnost, kot pa grabežljivost in zapiranje v lastni prav?

Moja velika želja je, da bi se vsi zaposleni na naši šoli in v vrtcu zavedali, kako odgovorno delo nam je zaupano pri vzgoji in učenju mladih rodov.

Kako pa si vi po napornem šolskem dnevu »napolnite baterije«? Veliko raziskujete zgodovino in pišete o njej, kajne? Imate še kake druge konjičke?

Res je, knjige so me veselile že v predšolskem obdobju, ko sem Miklavžu naročal predvsem knjige. Mama mi je večkrat povedala, da sem na Miklavževo jutro, ko sem pogledal na mizo, zagrabil slikanico, jo stisnil in stekel na peč. Šele po dveh urah sem prišel pogledat, če je Miklavž še kaj prinesel.

Ta ljubezen do knjig tudi sedaj ne pojenja. Ko me knjiga potegne v branje, pozabim na spanec. Rad sem član uredniškega odbora zbornika treh občin in domoznanske zbirke. Brskanje po orumenelih listih v župnijskem arhivu in drugih arhivih mi odkriva tančico življenja ljudi v dobrepoljsko-struški dolini. Čeprav so naši predniki pogosto imeli komaj za preživetje, so bili v vasi povezani, pogosto se je slišalo petje ob različnih priložnostih. Moč za kljubovanje težkemu življenju so črpali v razpelo v kotu in v upanju, ki je izhajalo iz vere. Občasno brskam po internetu po zavihkih novih znamk. Najbolj se odpočijem ob gobelinu. Ker imam za to delo malo časa, traja skoraj dve leti, da ga dokončam. Trenutno delam že drugi gobelin Usmiljenega Jezusa, ker sem prvega podaril prijatelju. Drobne raznobarvne nitke zahtevajo globoko koncentracijo in miselni odklop od vsakdanjih skrbi. Ko me zdravstveni delavci dovolj »premasirajo, da predobro zgledam«, začnem hoditi, vendar že pride kakšen moteč dejavnik, da imam

izgovor za lenobo. Kljub svojim izgovorom vsem želim, da ne pozabite na gibanje. Kako sem vesel, ko vidim številne sprehajalce, kolesarje, tekače, ki vzorno skrbite za svoje zdravje. Morda pa bom kdaj tudi sam našel dovolj motiva za takšno zdravo telesno dejavnost.

V ranem otroštvu nisem obiskoval vrtca, ker ga v Dobropolju ni bilo. Veliko časa sem preživel pri očetu v mizarški delavnici, kjer sem tudi z udarcem kladiva po prstih pridobil rokodelske spretnosti. Izkustveno učenje me je pripeljalo do veselja do dela pri raznih malih delih okoli hiše, v sadovnjaku in gozdu. V veliko zadovoljstvo mi je, ko sadim semena različnih drevesnih vrst, opazujem rast mladih drevesc, ki bodo morda nekoč tudi zaradi moje pomoči nudila sadeže ljudem, v gozdu pa hrano pticam in številnim živalim.

Pri koncu sva. Želim vam prijetno šolsko leto, polno izzivov in pravih odzivov nanje. Želite našim bralcem, predvsem otrokom in njihovim staršem, sporočiti še kaj?

Otrokom v vrtcu želim čim več gibanja v naravi. Narava skriva veliko odgovorov na vaša zvedava vprašanja, da se splača biti tudi malo umazan in popraskan. Bodite navdušeni, da se lahko igrate z vrstniki, starši, bratci, sestricami, dedki in babicami.

Učenci, bodite previdni udeleženci v prometu. Zavedajte se, da domače naloge in učenje doma dopolnjujejo učenje v šoli. Doma premišljujemo s pomočjo učenja o spoznanjih v šoli, ponavljamo stvari, ki utrdijo in razširijo naše znanje. Zelo pomembno je tudi, da spoštujete zaposlene v šoli, starše, sošolce, čeprav se vam zdijo drugačni od vas. Z vsemi bodite prijazni. Del časa, ki ga namenjate računalniku, preživite rajši s starši in prijatelji.

Spoštovani starši, veselite se uspeha sosedovega otroka, ker boste na ta način tudi pri svojem otroku lažje videli številne talente. Globoko spoštovanje, zaupanje in odgovorno delo v trikotniku učitelj, učenec, starši bodo prinesli uspeh in zadovoljstvo, kar pa niso le dobre ocene, temveč predvsem veselje, zadovoljstvo, da smo delo dobro opravili. ■

Kmetijska zadruga
Dobropolje z.o.o.
Videm 36, Videm - Dobropolje

Razstava govedi

ob 120-letnici združništva in 20-letnici
govedorejskega društva Dobropolje-Struge

Nedelja, 11. september 2016,
v lipovem gaju pri cerkvi sv. Antona, Zdenska vas

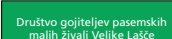
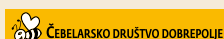
Program:

- 9.00 Dogon živali
- 10.00 Slavnostna otvoritev razstave
Ocenjevanje živali in podelitev nagrad
po skupinah
Izbor krave z najlepšim vimenom
Izbor šampionke razstave
Zaključek razstave

Za hrano in pijačo bo poskrbljeno.

Sodelujoča društva

Generalni sponzorji

Iz naše knjižnice

Videm 34, 1312 Videm Dobrepolje ● tel.: 01/786 71 40
Obratovalni čas:
Ponedeljek in sredo: 12.30–19.00
Torek in četrtek: 9.00–14.00
Petek: 12.30–20.00

Knjiga je kot luč – prebereš jo, da sveti v tebi. (France Bevk)

Knjižnica Dobrepolje je bila zaradi obnovitvenih del zaprta od petka, 12., do ponedeljka, 22. avgusta. Dela so obsegala popravilo parketa, ki je bil zaradi dolgotrajne vsakodnevne uporabe že močno poškodovan.

Gradivo je bilo treba skrbno pregledati in postaviti nazaj na svoje mesto.

V septembru obeležujemo tudi **dan zlatih knjig – 17. septembra**. Na ta dan se je rodil in umrl naš mladinski pisatelj France Bevk (17. september 1890, Zakojca pri Cerknem–17. september 1970, Ljubljana). Na ta dan se po vsej Sloveniji začne tudi Bralna značka. Naj zaključimo s še eno mislijo Franceta Bevka, ki je dejal:

»Vem, da mladina rada bere knjige ... Dobra knjiga naj ji bo kot pragozd, v katerega naj počasi prodira, in naj mu pazljivo prisluškuje, da ji nič ne uteče. Ne samo na vsebino, pazi naj tudi na lepoto jezika in izražanja. Dobro knjigo je treba večkrat vzeti v roke, vsakokrat se bralcu odkrijejo nove lepote in resnice. Branje nam odkriva življenje in svet, nam bogati srce in znanje. To je važno, zakaj brez bogastva srca ni mirnega sožitja med ljudmi in brez znanja ni mogoč napredek, po katerem vsi stremimo!« (Vir: *Grivarjevi otroci; Pastirci. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1977*) ■

Jasmina Mersel Šušteršič

Vse regale in knjižnično gradivo je bilo treba odmakniti in prostor v celoti izprazniti. Tako knjižnica v času obnovitvenih del ni mogla obratovati. Osveženo in prebeljeno je bilo tudi zidovje. Zahvaljujemo se gospodu župniku Francu Škulju, ki je za ta namen odstopil prostor, v katerega smo začasno namestili gradivo. V času zaprtosti si je bilo gradivo možno izposoditi v Osrednji knjižnici Grosuplje. Zamudnina za gradivo se v času zaprtosti ni beležila. Zahvaljujemo se vam za razumevanje in potrpežljivost ob morebitnih neprijetnostih. Vrata knjižnice pa so sedaj ponovno že na široko odprta in vabimo vas v nova bralna ter drugačna doživetja. Še naprej si bomo prizadevali za strokovno in kakovostno delo ter ponudbo različnih vsebin in dejavnosti. Zavedamo se namreč pomena knjižnice, ki je informacijsko, kulturno, izobraževalno in družbeno središče skupnosti.

V mesecu septembru obeležujemo tudi mednarodni dan pismenosti. Pismenost je sposobnost branja in pisanja ter zmožnost razumevanja vsakdanjih sporočil. Organizacija združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo (UNESCO) je z Mednarodnim bralnim društvom leta 1966 razglasila **8. september za mednarodni dan pismenosti**. Z njim promovira pomembnost branja in pisanja ter opozarja, da izobraževanje ni nekaj samoumevnega. Mednarodni dan pismenosti je tako priložnost, ko se lahko ponovno zavemo in odkrijemo pomen in vrednost branja, obenem pa dviga zavest o tem, da na svetu še vedno obstojijo takšni, ki nimajo dostopa do izobraževanja.

Mestna knjižnica Grosuplje, enota Dobrepolje

*Poleti
s knjigo*

Poletni bralni izziv 2016

Prireditel za vse ljubitelje branja
SREDA, 31. avgust, ob 18. uri.

Z nami bodo promotor knjige
Franci Novak in glasbena skupina
Lumberjack.

Folklorna skupina Ponikve osvojila zlato plaketo na državnem srečanju folklornih skupin v Beltincih

V nedeljo, 24. 7. 2016, se je v Beltincih odvil prvi del državnega srečanja odraslih folklornih skupin. Državno raven jih je od več kot 200 folklornih skupin doseglo dvanajst – pet se jih je predstavilo v Beltincih, sedem se jih bo konec oktobra v Žalcu.

Ana Škulj

Skupine za državno srečanje sta na podlagi sedmih regijskih srečanj izbrali državni strokovni spremljevalki Klavdija Žabot in dr. Urša Šivic, program pa je v Beltincih spremljala tričlanska strokovna komisija v sestavi: mag. Simone Moličnik, Tanje Drašler in Petre Nogaršek.

V beltinškem parku so poleg naše folklorne skupine nastopili še: Folklorna skupina ŽKUD Tine Rožanc mladi, Lju-

bljana, Odrasla folklorna skupina KUD Oton Župančič Artiče, Folklorna skupina Klas Prosvetnega društva Horjul in Akademsko folklorna skupina France Marolt ŠOU Ljubljana.

Vse skupine, uvrščene na državno srečanje, dobijo zlate plakete, dve skupini pa sta si za svojo postavitev prislužili posebno pohvalo: Folklorna skupina ŽKUD Tine Rožanc mladi, Ljubljana, je prejela zlato plaketo s pohvalo za glasbeno izvedbo, FS Ponikve pa smo za odrsko

postavitev »Splet plesov iz Ponikev – sredina 20. stoletja« prejeli zlato plaketo za najprepričljivejšo predstavitev v celoti.

Avtor odrske postavitve je dr. Tomaž Simetinger, prikazuje pa ples, ki so jih naši stari starši plesali v Ponikvah – valček, paraglajz, tango in križni sving. Plesi so bili v sredini 20. stoletja že razširjeni po Evropi ter so prek plesnih tečajev in z osebnim prenašanjem prišli tudi na naše podeželje. Temu primerni sta seveda tudi glasbena spremljava in kostumska podoba – obleke smo plesalci našli v omarah babic in dedkov in so izvirni kosi iz tistega časa.

Drugo leto skupina praznuje 10. obletnico delovanja in s to nagrado smo v teh letih dosegli pravzaprav skoraj vse, kar se v slovenski folklori da doseči. Dokazali smo, da nas skupina, slovenski plesi in kultura še tesneje povezujejo, ne samo nas, plesalce, pač pa tudi vas Ponikve. Hvala vsem, ki nas podpirate in ki omogočate, da skupina deluje in bo še delovala v prihodnje.

Oktobra začnemo novo sezono in nimamo zaman internega slogana: Bodi nor, pleši folklor! ■

Zahvala nadomestnim **babicam**

Počitnice in dopusti, ter verjetno tudi poletje ali pa vsaj njegov najtoplejši del, so v zadnjih vzdihljajih. Razrahljane uzde bo treba spet malo pritegniti ter z rali obrniti nove brazde, odpreti nove strani, le še »ta pridnim« študentom ostaja zavidljiv mesec prostosti in nabiranja moči za nov študijski letnik.

Andrej Debeljak

In kot si imamo odrasli za povedati doživlja in vtise z vedno prekratkih dopustov, si imajo še toliko več o počitniških dnevih, ko zopet sedijo v šolske klopi in se vrnejo v vrtec, povedati naši otroci. Pa jim pustimo, da to storijo sami. Jaz bi raje z zahvalo in majhnim razmislekom ob njej, s toplimi občutki in mehko bo novega šolskega leta odprl vrata kopoljskega vrtca. Že skozi celo leto sta v našem glasilu Mateja in Mojca redno in bogato vse občane seznanjali o dejavnostih in dogajanju v vrtcu Ciciban v Kopoljah, kjer sta s pomočjo Jerneje in Anje skrbeli za čisto majhne in le male večje zajčke skokce. Roko na srce in kapo dol je bilo teh dejavnosti in projektov res veliko. Z ogromno samoiniciative, idej, iznajdljivosti, požrtvovalnosti, občutka ter z nitkami srca povezano v pisano vezenino, unikatno umetnino odnosov, vodenja, vzgajanja, sobivanja in še marsičesa. Tako le s hvaležnostjo razmišljam, da je poklic vzgojiteljice zelo specifičen, da moraš biti za ta poklic ustvarjen že po duši ali se čutiti k temu poklicanega, kot temu pravijo pogosto duhovniki. Če je to, potem se to čuti in to išče. Ker na današnjem ponorelem kapitalistično-

potrošniškem vrtiljaku, z nemogočim delovnim urnikom, sploh ne gre drugače, z razliko od preteklih časov, kot da skoraj vsi otroci hodijo v vrtec in tam preživijo tudi dobršen del dneva. Zato so vzgojiteljice nekakšne »nadomestne babice«, z zelo težkim in zahtevnim poslanstvom do naših malčkov. Zato je tako pomembno tudi nam staršem, če svoje malčke izročamo nekomu, ki hodi samo v službo, ali pa če je pri stvari s srcem in

dušo. Med te zadnje zagotovo sodijo vse štiri prej imenovane, za kar se jim javno s pohvalo, v svojem imenu in v imenu vseh malčkov in njihovih staršev skupine Zajčka Skokca, iskreno in iz dna srca zahvaljujem. To, da so otroci zadovoljni in srečni, da hodijo radi v vrtec, da se razvijajo, učijo in rastejo v vseh pogledih, je neprecenljivo. Dragoceno. Vem, da z denarjem to ni ovrednoteno in je sploh težko ovrednotiti, zato naj bosta za to po-

plačilo sreča in zadovoljstvo otrok in nas staršev. Hvala in poklon še enkrat.

Kakor je bilo bogato, pisano, radoživo, srčno in ganljivo celo šolsko leto, takšen je bil tudi njegov zaključek v Gmajni v Bruhanji vasi, kjer so se skokice in skokci s pesmico in skromnim spominkom svojim vdanim vzgojiteljicam zahvalili za vse, kar so od njih prejeli celo leto. Ja. Spolzele so tudi solzice. Tiste »ta srčne«. Otrokom, staršem in vzgojiteljicam. Pečatne solzice, ki so povedale vse. Potem pa kraljevska gostija, igranje, jahanje ponija, divjanje po napihljivem gradu ter nasploh za vsakega nekaj. Poslovilna zabava, kot se šika.

V življenju se vseskozi obračajo strani. In bolj ko se staramo, dragocenejša so tište najzgodnejše, še posebej če so lepe. Naj našim otrokom ostanejo čim lepše, čim dlje časa. Letošnja stran je bila tako čudovita tudi zaradi vas štirih. Naj bo to sladka in krila razpirajoča popotnica v novo šolsko leto otrokom, staršem in seveda »nadomestnim babicam«. Pa srečno, Kekec! ■

Če daš sinu samo eno darilo,
mu daj navdušenje.

(Bruce Barton)

Piše: **Zdravko Marič**, dr.med.

Doktor z dežele 'ma svoje vesel'e

Ko sem hodil v prvi letnik gimnazije, sem nekega ponedeljka na poti z avtobusne postaje proti šoli na steni trgovine s kmetijskimi gnojili opazil napis, ki je v veliki meri zaznamoval nadaljevanje mojega razvijajočega se psihičnega delovanja. Na beli fasadi se je namreč čez konec tedna pojavil v oči vpadajoč grafit z naslednjim besedilom: KDOR TO BERE, JE TELE. V prvi sekundi sem sicer šel naprej, nato pa mi je vsebina besedila prodrila do zaznavne sfere, tako da sem se ustavil, obrnil proti trgovini in še enkrat prebral besedilo: KDOR TO BERE, JE TELE. Kot mladega nadobudnega fanta, ki se je imel že napol za možakarja, me je napis sprva hudo razjezil. Zakaj sem napis sploh prebral, torej sem tele. Potem sem pogledal naokoli in videl, da so tudi drugi mimoidoči, večina izmed njih, prebrali napis; to pomeni, da so se tudi oni zmotili in da je tudi vsakdo od njih enako tele kakor jaz. Napis je torej past za vse, ki se pripeljejo z avtobusom v Mursko Soboto, saj kot najbolj nalezljiv virus okuži te ljudi z boleznijo, imenovano akutni telitis. Ko je minil prvi šok, sem se zavedel, da bo bolje, če grem naprej, sicer bodo vsi videli, da zijam v napis kot tele v nova vrata in si vedno znova in znova potrjujem, da sem res tele. Pospešil sem korak in pohitel v šolo, kjer sem se tistega dne bolj slabo odrezal, saj mi je napis nekega po vsej verjetnosti veliko večjega falota od mene zmešal pamet. Pozno popoldne, ko sem se vračal iz šole proti avtobusni postaji, pa sem na žalost spet ponovil jutranjo napako. Pogledal sem proti trgovini s kmetijskimi gnojili in še enkrat prebral zloglasno besedilo. In takrat sem se počutil na samo kot tele, ki bulji, ampak kot nekdo, ki je neumnejši od osla, saj gre osel samo enkrat na led, Zdravko pa je šel tistega dne vsaj dvakrat.

Tudi naslednje dneve in tedne in leta sem stal na postaji in čakal kot toliko drugih na bus, ki prihaja ..., a pot od avtobusne postaje do šole in nazaj je bila spremenjena. Odločil sem se namreč, da bom trgovino s kmetijskimi gnojili zaobšel in se tako izognil nepotrebnemu potrjevanju telebanizma. Le neko soboto, ko sva šla z očetom kupovat umetno gnojilo za paradižnik, se trgovini nisem mogel izogniti. Sem pa takrat dejstvo, da sem bil prisiljen prebrati napis, izkoristil za to, da sem videl, kako se bo na prebrano vsebino odzval moj oče. Nevpadljivo sem ga opazoval, kako je prebral napis. Sprva je obnemel, malo razmislil, nato pa me pogledal in rekel: »Vidiš, ta napis ne drži. Oba sva ga prebrala, torej naj bi bila oba teleta. Ampak tele je po definiciji mladič, potomec bika in krave. Če sem jaz tvoj oče, pomeni, da sva lahko glede na zakone narave kvečjemu bik in tele, ne pa oba teleta. Torej, napisana definicija, da je vsak, ki grafit prebere, tele, preprosto ne drži.«

Zasvetile so se mi oči, zasvetila se je podoba očeta. Občudovanje in spoštovanje do njega sta narasli do neba. Ker se mi je z njegovo pomočjo odvalil kamen od srca, sem ga hotel objeti. A žal je stopila ravno v tistem trenutku iz trgovine

sošolka, postalo mi je nerodno in sem se ustavil. Sošolka me je porogljivo dregnila: »Zdravo, Zdravko, se ne piflaš?« Za hip sem se zmedel, nato pa pogledal na grafit in odvrnil: »Ah, Alenka ... kdor se v takšni vročini pifla, je tele!« Noro, v hipu sem postal ponosen sam nase. Napis, ki mi je kisal možgane zadnje mesece, mi je dal danes idejo za genialni odgovor na provokativno vprašanje. 'To je moj srečni dan,' sem mislil sam pri sebi in se napolnjen z življenjsko energijo kot mlad paradižnik, napolnjen z močjo Agromerkurjevega gnoja, odpravil za očetom nakupit stvari, potem pa domov. Doma sem se do poznega večera, popolnoma ozdravljen od akutnega telitisa, piflal zgodovino vse do poznega večera. S tem sem še enkrat potrdil svoje ozdravljenje od telečje samopodobe.

Nauk zgodbe je, da smo ljudje čedalje bolj nagnjeni k temu, da vse, kar preberemo, nekako projiciramo nase oziroma iščemo vpliv prebrane vsebine na svoje življenje in počutje. Hkrati se nas nesrečne usode nekaterih posameznikov ob dostopnosti do informacij tako dotaknejo, da se takoj postavimo v nesrečnikovo vlogo in si mislimo: »Ojej, to lahko doleti tudi mene!« Lahko že govorimo o neke vrste nanašalni epidemiji. Sam opažam razsežnost te nanašalne epidemije pri ambulantnem delu, ko poslušam panične razlage bolnikov, ki so podrobno prebrali priložena navodila k predpisanim zdravilom. Tam je po navadi naštetih toliko vplivov in stranskih učinkov, da se lahko med prizadetimi najde vsak, ki to prebere. Pa se vprašajmo, ali je res mogoče, da zdravilo škodi toliko ljudem? Seveda, da ne ... A nekaterim bolnikom se pač tega ne da dopovedati. Njihova zaverovanost v vlogo žrtve stranskega učinka zdravil je tako močna, da se ob dramatičnem pripovedovanju o škodi, ki naj bi bila povzročena prizadetemu s strani predpisanega zdravila, počutim porazno. Prvič zato, ker se s tem na veliko razkrije vsa puhlost njihovega zaupanja do izbranega zdravnika, drugič pa zato, ker gre po navadi v takih primerih za bolnike, ki slepo verjamejo, da za vsako bolezen obstaja idealno zdravilo, le da smo zdravniki taki nesposobneži, da pravega zdravila ne znamo ali nočemo predpisati. Če pomislim na grafit iz mladosti, bi tak bolnik na steno trgovine s kmetijski-

mi gnojili zapisal: KDOR VIDEVSKEGA ZDRAVNIKA IZBERE, JE TELE. Zakaj? Takole bo rekel nejeverni pacient: »Videmski zdravnik v člankih ves čas piše samo o tem, kaj moramo pacienti storiti sami za svoje zdravje. Zakaj nas ne poštima kot gorski zdravnik v priljubljeni nanizanki? Gorski zdravnik je tak strokovnjak, da se znajde vedno na mestu, kjer nekdo pade v nezavest, vedno je v bolnici v trenutku, ko nekdo doživi srčni zastoj, vedno uredi takojšnjo diagnostično obravnavo, vedno uspešno operira, vedno najde darovalca organov, vedno reši na prvi pogled brezupni socialni primer, vedno žrtvuje svoje ljubezenske potenciale za tolažbo razočaranih žensk in vedno se javi na telefon, preden trikrat zazvoni.« Res je, tudi jaz ga občudujem. Tudi jaz z velikim zanimanjem gledam mojstrsko postavljene zaplete, drvenje dogodkov v skoraj nerešljiv dramatični izhod in na koncu v nagli preobrat, ko gorski zdravnik v treh potezih matira vse bolezni, negativce, nadute kolege in državno birokracijo. Po vsakem delu zavzdihnem in zaključim z besedami: »Gorski zdravnik je skoraj vsemogočen. Ni čudno, saj je gorski, veliko višje od drugih, s tem pa bliže nebesom. Sigurno mu ta bližina, če so nebesa res nad nami, daje čudežno moč.« Velikokrat se mi je v življenju ponovilo vprašanje iz mladosti: Kaj, če me je grafit na steni res ujel v past in sem dejansko res eno navadno tele? Vse te misli sem poskušal z učenjem, branjem in pisanjem v življenju odgnati iz glave. Pri tem pa sem prišel do zaključka, da mi je požiranje informacij včasih bolj škodilo kot koristilo. V možganih so mi namreč skoraj vsak večer brenčale razdražene čebele. Te čebele po navadi najbolj razdražijo ravno informacije, ki vnašajo čustveni nemir. In če imaš v sebi razdražene čebele, je dovolj hudo, tudi če nisi alergičen na čebelji pik. Čudne so te čebele, vam povem. Tega brenčanja človek ne zdrži dolgo časa. Nekateri zdržijo manj, drugi več. In iščejo rešitve. Kakšne pa so te rešitve? Izkazalo se je, da čebelje brenčanje v glavi pomagajo umiriti alkohol, cigareti, droge in pomirjevala. Res, ne boste verjeli, čebele od užitkov ob pravih dozah teh učinkovin kar obmolknejo. Da, ne samo obmolknejo, celo zadremajo, zaspijo in se zabubijo v najbolj skrite koticke naše psihosfere.

A glej ga zlomka, iz bub se čez čas na mesto umirjenih čebel izležejo ose, ki še bolj brenčijo, mrgolijo v naši glavi in nam odžirajo pamet. To brenčanje nas uniči še prej in spet pomagajo alkohol, cigareti, droge in pomirjevala, a v večjih dozah kot prej. A tudi ose prej ko slej od užitkov ob pravih dozah obmolknejo, zadremajo in se zabubijo. A glej ga zlomka, iz bub se namesto umirjenih os izležejo sršeni, ki še bolj brenčijo, mrgolijo v naši glavi in nam odžirajo pamet. Če pa v naših glavah mrgolijo sršeni, smo prišli tako daleč, da nam lahko pomaga samo še gorski zdravnik. Če mislite, da bo pomagal tudi vam, ga poiščite, a ne iščite ga previsoko, da ne bi v obupnem iskanju prišli prej v nebesa kot do njega.

Pa boste vprašali: »Kako pa naj potem umirjam čebele, ki mi jih v glavi razdražijo priložena navodila zdravil, internetni podatki o boleznih, črna kronika, rodovitnost sosedove njive, kvarjenje avtomobila, direktorjeva kravata in ugotovitev, da je prazen zvitek toaletnega papirja ob zaključku odvajanja blata?« Ne vem, kaj bi vam rekel gorski zdravnik, a jaz se bom žal spet ponavljal: ne umirjamo jih s pomočjo kemičnih snovi, ampak z njihovim dresiranjem. A čebele v glavi se ne dresirajo z alkoholom, ne s cigaretami, ne z drogami in ne s pomirjevali. Čebele v glavi se dresirajo s pravilno prehrano, odrekanjem nezdravim razvadam ter z izvajanjem zdravih telesnih dejavnosti (z rekreacijo, ne z garaškim delom). Na začetku bodo seveda poskušale brenčati in mrgoleti še bolj, a kmalu bodo videle,

da mislimo resno. Kmalu se bodo ob našem vztrajnem dresiranju umirile in dale ugodne občutke naši duši. A ne bodo se zabubile, da bi se iz bub sčasoma izlegle ose; ravno nasprotno, aktivirale se bodo v svoji dobroti in nam celo pomagale. Kmalu se bo vzpostavilo čudovito sodelovanje in v naših možganih se bo začel cediti najboljši med. Moč tistih, ki nas krepi notranji med, je vredna tisočkrat več od moči bogatašev, ki se jim v življenju cedita med in mleko brez vsakega truda.

Po goveje, kot smo začeli, v govejem duhu tudi zaključimo. Leta minevajo in bitja na tem svetu se ob tem staramo, telički prej ko slej zrastemo v bike in krave. A verjetno nas je veliko takih, ki v svojih bikovskih letih pogrešamo obdobje, ko smo bili še telički in smo kot telički zijali v vsako novo stvar, ki se je pojavila v našem mladostniškem obdobju. Bolj ko razmišljam v tem pokvarjenem svetu o teh naših domačih živalih, ki so omogočile preživetje neštetim rodovom in generacijam naših predhodnikov, bolj jih imam rad. Bolj ko se staram, manj me moti pečat, ki mi ga je v rani mladosti pustil na duši prebran grafit: KDOR TO BERE, JE TELE. Sedaj, v zrelih letih, ko sem skozi dozorevanje (celo brez pomoči gorskega zdravnika) iz glave iztrebil mrgoleče ose in sršene ter (upam, da dokončno) zdresiral umirjene čebele v glavi, lahko rečem, da ne drži trditev KDOR TO BERE, JE TELE, ampak KDOR VERJAME VSE, KAR PREBERE, LAHKO IZPADE TELE. ■

Zdravje je lahko dobro. Včasih je bolezen boljša.
Bolezni so zastavljena vprašanja. Odločilni dejavnik pa je način,
kako jih prenašamo.
(Ernst Jinger)

Bolezen ni niti strahota niti kazen, ampak le korektiv;
sredstvo, ki ga uporablja naša duša, da nas opozori na naše
napake, da nas ubrani pred še večjimi zmotami in nam prepriča,
da bi si prizadeli še večjo škodo.
(Edward Bach)

Ko smo zdravi, zlahka svetujemo bolnikom.
(Terencij)

Novi utrinki iz Društva podeželskih žena Dobropolje-Struge

Minilo je že kar nekaj časa, odkar sem napisala članek o dogajanju v Društvu podeželskih žena Dobropolje-Struge. V tem času se je zgodilo kar nekaj zanimivih dogodkov.

Marija Nučič, predsednica DPŽ Dobropolje-Struge

Kot prvo smo imele v maju predavanje z naslovom Temne sence demence gospe Neve Železnik. Obisk je bil zadovoljiv, tako kot tudi samo predavanje. Nato so nas povabili k sodelovanju pri peki in strežbi ob obisku gospoda Janeza Janša, ob Dnevu godbe in za lovsko društvo za Hubertovo mašo. Tudi takrat smo spekle kruh ter razno pecivo za vse zbrane na teh dogodkih.

DPŽ Ivanjščice so praznovale 20. obletnico obstoja in povabljeni smo bile tudi tja – seveda smo se vabilu odzvale. V juniju sta dve naši članici praznovali okrogli obletnici. Nado Vidrih iz Četeža je obiskal Abraham, Pavla Hočevnar iz Strug pa je imela častitljivih 80 let. Obema članicama smo podarile skromno darilo z rožico in jima voščile še na mnoga leta. V gostilni Pri

Petru v Strugah smo imele sestanek, obenem pa smo počastile še naše slavljenke. Nato nam je Nada pripravila slavlje še na svojem domu. Obema še enkrat iskrene čestitke.

V juliju pa smo že pri novi maši mojega soseda Jerneja Šuštarja. Tudi tokrat smo bile članice DPŽ zelo pridne. Spekle smo potice in drugo pecivo in ga na dveh stojnicah pred cerkvijo postregle mimoidočim, ki so prišli od svete maše. Nato pa smo bile vse povabljeni na slavnostno kosilo pod šotor. Družini Šuštar se v imenu DPŽ Dobropolje-Struge lepo zahvaljujem, da so nas povabili k sodelovanju. Novomašnika Jerneja pa prosimo, da se tudi nas kdaj spomni v svoji tihi molitvi, obenem pa mu želimo vse dobro.

Na god svete Marte, 29. 7. 2016, naše zavetnice gospodinje, si članice DPŽ vzamemo čas zase. Včasih smo šle na izlet za materinski dan, ki smo ga popestrile z ogledom kakšne kmetije, nato smo se udeležile svete maše in šle na kosilo. Zdaj pa že nekaj let praznujemo god sv. Marte v domači župniji s sveto mašo in nato z večerjo. Letos smo imele sveto mašo v farni cerkvi na Vidmu, kjer nam je gospod župnik Franc Škulj pripravil veliko presenečenje. Daroval je zelo lepo sveto mašo z veliko pohvalami našemu društvu in našim članicam kot tudi drugim gospodinjam. Prisotne so bile tudi članice iz društev Grosuplje, Ivančna Gorica in Lašče. Zelo so bile presenečene nad tako lepo mašo in nad tako lepo cerkvijo. Gospod župnik pa nas je vse po maši povabil v župnišče na kozarček 'mašnega'. Nato smo šle na večerjo v Picerijo Adam.

Ob koncu pisanja se v svojem imenu zahvaljujem vsem članicam, ki so vedno pripravljene sodelovati in mi pomagati ohranjati tako majhno, a vendar prijetno ter delavno društvo DPŽ Dobropolje-Struge. Zahvala pa gre tudi moji hčerki Alenki, za vso pomoč meni. Vsem bralkam in bralcem pa en lep pozdrav. ■

Zdenska vas je praznovala 90 let prostovoljnega gasilstva

4. julij 1926 je bil razlog za praznovanje 90-letnice prostovoljnega gasilskega društva Zdenska vas v letu 2016. Tedaj se je sestel prvi občni zbor pri Antonu Perku, ki je bil povod vztrajnemu delu in neomajnemu udejstvovanju v gasilstvu vse do današnjih dni.

Sabina Strnad, PGD Zdenska vas

Da bo praznovanje 90-letnice društva ob izteku poletnih dni, 20. avgusta, se je do-reklo v času cvetoče pomladi. Odločitev je bila pravšnja, kajti vremenske razmere so bile za izvedbo slovesnosti zelo ugo-dne. Jutranja zarja brez oblakov na sinje modrem nebu je povedla v prijetno toplo popoldne.

Dejavnosti in priprave so bile v teku vse od začetka pomladi, ko so se postavili plani. Izvedba le-teh pa je bila intenziv-na pri vseh članih in članicah društva v tednu pred praznovanjem.

Na začetku slovesnosti ob praznovanju 90-letnice PGD Zdenska vas je bila, kot je v navadi, gasilska parada, pri kateri je sodelovalo vseh 7 prostovoljnih gasilskih društev GZ Dobrepolje kot tudi gostje

sosednjih gasilskih zvez. Častno klop so zasedali: župan občine Dobrepolje Janez Pavlin, član UO Gasilske zveze Slovenije tovariš Franc Bradeško, predsednik GZ Dobrepolje tovariš Jože Prijatelj, povelj-nik GZ Dobrepolje tovariš Uroš Gačnik, častni poveljnik GZ Dobrepolje tovariš Jože Zrnec st., predsednik PGD Zdenska vas tovariš Davorin Babič, poveljnik PGD Zdenska vas tovariš Aleš Strnad in tajnik GZ Dobrepolje tovariš Janez Zrnec.

Po gasilski paradi je sledil kratek kulturno obarvan program, najprej s himno RS v izvedbi mladih glasbenikov skupine Izvir. Kasneje so s svojimi glasovi in me-lodijami polepšali program še s pesmima Ne bodi kot drugi in Pričeval ljubezen bom.

Zvrstili so se tudi štirje govori. Pred-sednik PGD Zdenska vas je predstavil 90-letno pot gasilstva PGD Zdenska vas, poudaril usposobljenost gasilcev, izo-braževanje in vsestransko delo z mladi-mi, na koncu pa izrazil vizijo izgradnje novega prizidka garaže. Predsednik GZ Dobrepolje, predstavnik GZS in župan so bili enotni, da je društvo vsestransko dejavno.

Slovesnost je bila priložnost tudi za podelitev gasilskih priznanj in odliko-

vanj GZ Dobrepolje in GZ Slovenije, ki so zahvala za vloženi trud in čas ter spodbuda za nadaljnje delo, sodelovanje in prizadevanje za izboljšave.

Tako so **mladinska priznanja** prejeli: Ana Babič, Sara Blatnik, Anja Klinc, Nika Meserko, Eva Rajar in Jan Zrnec.

Priznanja gasilske zveze III. stopnje so dobili: Tine Jakič, Aleš Meserko, Klemen Omahen, Anja Perko, Matej Perko, Sabina Strnad in Tjaša Vrščaj.

Priznanja gasilske zveze II. stopnje je prejelo 11 posameznikov: Davorin Babič, Simon Babič, Rok Klinc, Mateja Lohkar, Tina Nahtigal, Borut Pajk, Igor

Pajk, Gregor Perko, Luka Perko, Sašo Zabukovec in Janez Zrnec.

Gasilka Irena Meglen je bila deležna **priznanja gasilske zveze I. stopnje**.

Podpoveljnik Anton Rajar in namestnik poveljnika Aleš Zrnec sta bila prejemnika **gasilske plamenice II. stopnje GZS**.

Gasilsko plamenico I. stopnje GZS je dobilo PGD Zdenska vas, prapor društva pa je bogatejši za medaljo.

Poveljnik Aleš Strnad pa je bil deležen **odlikovanja GZS za posebne zasluge v gasilstvu**.

S podelitvijo priznanj je bil zaključen slavnostni del prireditve, ki mu je sledila prava domača gasilska veselica z govejo tombolo in srečelovom ter »bendom za dober žur« Calypso. Bili so dobra družba, zabavno vzdušje in polno plesišče vse tja pozno v noč. Vse to nam je uspelo tudi z nesebično pomočjo pokroviteljev, donatorjev, dobrotnikov in prijateljev gasilstva.

90 let dela je nanizalo kar nekaj mejnikov v PGD Zdenska vas. Želimo si, da bo nov mejnik nova gasilska garaža v letu 2017.

Naj zaključim, kot je v navadi, z gasilskim pozdravom: »Na pomoč!« ■

Na pomoč!

To je pozdrav, ki si ga lastimo gasilci, le malokdo pa ve, da je ta pozdrav prvi uradno uporabil Ignacij Merhar, rojen v Prigorici pri Ribnici. Tako smo 30. julija praznovali 160-letnico rojstva tega velikega moža, ki je tudi prvi poveljeval v slovenskem jeziku, izdal priročnik za vadbo v slovenskem jeziku itd. (čas avstro-ogrske monarhije). Ta pozdrav nas gasilce povezuje, združuje. Z veseljem se vedno odzovemo klicu na pomoč.

Uroš Gačnik, poveljnik GZ Dobropolje

Tako je bilo tudi 9. avgusta 2016, ko smo lahko že nekaj dni pred tem preko medijev spremljali močan ter obsežen gozdni požar, ki se je raztezal na območju kraškega roba, natančneje med Črnotičami in Hrastovljami v občini Koper. V požaru je zgorelo pribl. 350 hektarjev mešanega gozda, podrasti in trave. Območje posredovanja je bilo toliko zahtevnejše, saj se je požarno območje raztegnilo na več ločenih področjih, ki so bila geografsko umeščena med strma skalnata pobo-

čja in doline.

V ponedeljek, 8. 8. 2016, je bila s strani Gasilske zveze Slovenije ob 10. uri podana prošnja po pomoči. Potrebnovalo se je predvsem manjša vozila, vozila in opremo za gozdne požare ter moštvo. Vse to smo zagotovili in se tako priključili konvoju vozil iz regije Ljubljana II., ki je 9. 8. ob 4.30 zjutraj krenil iz Grosuplja proti Primorski.

Po prijavi na zbirnem mestu so našo gasilsko zvezo razvrstili v sektor ena, ki je deloval med naseljema Podpeč in Zazid. Vas Podpeč je bila

izmed naselij najbolj ogrožena, saj je ognjena ujma divjala le slabih 10 metrov proč. Področje smo si razdelili, opravljali obhode in sprotno gasili vse novo nastale požare, ki so se sem in tja kar malo razbohotili, tako da smo imeli nemalo dela.

Med dnevom, ko je potegnila burja in razpihala žarišča, smo se spopadali s praviimi plameni, ki so nam pognali adrenalin po žilah. Razkopavali smo zemljo in iskali žarišča, ki so čakala na primeren trenutek, da ponovno presenetijo. Toda nismo se dali!

Pokrajina je bila prepojena z dimom, prahom, vonjem po ožganih borovcih, dostop je bil težaven, saj je bilo z gasilsko opremo in polno nahrbtnjačo (posoda z vodo) težko in nevarno stopati po kamnitih in strmih pobočjih. Tako smo to delo opravljali vse do 19. ure, ko smo dobili zamenjavo (nočno stražo). Vidno utrujeni smo urejali opremo in vozila ter se pripravili za odhod proti domu.

Naslednje jutro smo občutili bolečino v delih mišičevja, za katere smo menili, da ne obstajajo, vendar smo bili veseli in zadovoljni. Opravljeno je bilo veliko delo. Bili smo pomemben člen pri vzdrževanju stanja, ki se je izboril v preteklih dneh. Zaključek intervencije je bil šele, ko je narava poslala dež, ki je do konca ohladil in pogasil tleče male »požarčke«.

Verjamem, da bomo udeleženci te intervencije tako pridobljene izkušnje s pridom uporabili tudi v domačem kraju, če bo to treba.

Hvala vsem operativcem in operativkam, ki ste bili na intervenciji, prav tako tudi zahvala vsem poveljnikom in pomočnikom po društvih, ki ste organizirali – poklicali – vse člane. Kljub dopustu, odsotnosti in delu na polju je bil odziv fenomenalen, saj smo se požara na Krasu udeležili s 4. vozili: GVGP-1 Zagorica, GVGP-2 Hočevje, GVV-1 Ponikve, GVM-1 Zdenska vas, in 19 operativci (med njimi sta bili dve gasilki).

Udeleženci intervencije:

Boštjan Hren, Primož Kralj, Janez Ljubič, Jan Lenarčič, Sara Gačnik, Marko Kastelic, Primož Oblak, Žiga Prhaj, Matic Češnovar, Žan Borštnik, Luka Perhaj, Boštjan Pajk, Lucija Gorjup, Andraž Strnad Laznik, Mladen Božič, Dejan Pugelj, Uroš Gačnik, Dominik Kramar, Marjan Vidrih.

Hvala vsem za nesebično in požrtvovalno pomoč. ■

7. DOBREPOLJSKO VANDRANJE in 6. DOBREPOLJSKI TEK, sobota, 8. oktober 2016

START POHODA ob 8.30, START TEKA ob 11.00
na Vidmu pred Jakličevim domom.

LETOŠNJA NOVOST – SKUPNA POT
v dolžini 18 km ali 9 km za vse pohodnike.

Z Vidma (občinsko središče) nas bo pot popeljala skozi 13 naselij, ki so nanizana kot dragoceni biseri na ogrlici okrog Vidma (medaljona) in vsako odraža drugačno neponovljivo zgodbo. Hodili bomo večinoma po ravninskem delu, ki nam bo na preprost način razkril ime Dobropolje. Med potjo je 6 krajših postankov z namenom, da bomo z vodniki odkrivali nekatere vsakdanjosti, zanimivosti, posebnosti ...

Parkiranje bo zagotovljeno v neposredni bližini pohodniškega dogajanja.

Prijavnina odrasli: 7 €,
predšolska in osnovnošolska mladina brezplačno

(čaj, enolončnica, kulinarične dobrote ob poti, vodenje pohoda, parkiranje, organizacija, zdravstveno varstvo)

Prijave zbiramo na TIC Dobropolje
(041 962 823, td.dobropolje@gmail.com).

POHOD JE NA LASTNO ODGOVORNOST.

Pričakujemo vas v Dobropolju, v zares prijetnem okolju, kjer so ljudje židane volje.

									
Občina Dobropolje	Turistično društvo Dobropolje	Planinsko društvo Dobropolje	Športno društvo Dobropolje	Zveza športnih organizacij	Društvo gobarjev Štorovke	DPŽ Dobropolje – Struge	Turistično društvo Podgora	Športno društvo Cesta	Videm 35, 1312 Videm-Dobropolje t.: 041/96 28 23

ČEBELARSKO DRUŠTVO DOBREPOLJE

Zaključek – začetek čebelarskega leta

Jesen je tako za kmetovalca kot tudi za čebelarja čas plačila za ves njegov trud in težave preteklega leta. Tudi čebelar išče jeseni plačilo od svojih čebelic, če mu le slaba letina ni prekrizala izračunov in odnesla s seboj vse, kar vsako leto narava nameni čebelam in čebelarju. Letošnja letina, lahko že rečemo, je bila ena slabših.

Na začetku maja, ko se je sadno drevje odevalo v belo cvetje, je za belo pokrajino dodobra poskrbel sneg in pokrnil ter polomil številne drobne bele cvetove, ki so nestrpno čakali, da jih obišejo čebelice. Tudi travniki se niso odeli v barve cvetov tako kot prejšnja leta. Nekoliko zaradi snega, predvsem pa zaradi tega, ker današnje kmetovanje zahteva drugačen način pridelave krme in tako cveticam ne uspe še niti zacveteti, ko že prvič zapoje kosa. In tako čebelarju ostaneta samo še čakanje in upanje na ugodno vreme in morebitno gozdno medenje. Čebelarji, ki čebelarijo blizu gozda, jo v teh primerih odnesejo v nekoliko blažji obliki, saj na srečo (ali nesrečo) v današnjih časih le redki kmetje še kosijo travo po gozdnih jasah in tako čebelice lahko ob ugodnih vremenskih razmerah vsaj tam naberejo kakšno kapljo nektarja na cvetovih gozdnih rastlin in mano na gozdnem drevju. Vse pa je odvisno od ugodnega vremena.

Vsi prej opisani dejavniki so za čebelarja in njegove ljubljence zunanji dejavniki in na njih nimajo vpliva ne čebelar ne čebele. Obstajajo dejavniki, ki so čisto v domeni čebelarja in so zelo pomembni za počutje in kondicijo čebel v naslednjem čebelarskem letu.

Za čebelarja in čebele se čebelarsko leto res jeseni zaključuje, vendar se hkrati že začne novo čebelarsko leto. In priprava čebel na njihov počitek in novo čebelarsko sezono, ki pride v vsej svoji lepoti naslednjo pomlad. Da bo naslednja pomlad za čebelarja in njegove čebele res lepa, kolikor je v njihovi skupni moči, pa je treba začeti razmišljati in delati prav zdaj.

Čebelar mora poskrbeti, da bo svoje čebele za zimo pripra-

vil tako, da jih bodo prvi spomladanski sončni žarki zdrave in čile zvalili na plano. Naloga čebelarja je poskrbeti, da bo že v tem času čebelam preskrbel dovolj hrane za dolgo zimo in jim pripravil prostor, ki bo ravno pravi – ne prevelik ne premajhen.

Vsak čebelar mora biti pri zazimljanju pozoren:

1. Da ima v panjih zdrave čebele in krepko, zdravo ter ne prestaro matico, kajti lahko se zgodi, da stara matica pozimi umre, družina pa si zaradi neugodnih razmer ne more vzgojiti nove in propade.
2. Da ima vsaka družina dovolj hrane za zimo. Vsaka družina mora imeti v jeseni najmanj 10 kg, še bolje pa 12–14 kg medu. Panjem, ki tega nimajo, je treba hrano dodati. Čebele morajo imeti toliko hrane, da jim bo zadostovala do maja, saj so vremenske razmere v Sloveniji zelo nestanovitne in pred majem je vreme redkokdaj tako stanovitno in lepo, da bi se lahko prej zanašali na dobro pašo. Prav je, da vsak čebelar poskrbi, da bo čebelja družina z dodano zimsko zalogo hrane dočakala spomladansko dobro pašo, saj vsak čebelar ve, da čebel ne gre kar odpirati kadar koli, pa četudi je treba dodati samo spomladanski del hrane, ki je čebelam zmanjkala zaradi premajhne zimske zaloge. Čebele z vsakim posegom v panj zmotimo in takrat se nekoliko razkropijo iz gruč, v kateri vzdržujejo stalno temperaturo, in potem zopet potrebujejo toliko in toliko energije, da segrejejo prostor na stalno temperaturo. Prav iz tega razloga je tako zelo pomembno, da se čebele zazimi z zadostno količino hrane že jeseni.
3. Da imajo čebele ugodno urejeno gnezdo. Že v času poletja čebelarji pazimo, da v sredino vališča spravljamo lepo in pravilno zgrajeno mlado satje, starejše in skrivljeno pa pomikamo proti skrajnim delom gnezda. Kot so čebele gnezdo uredile poleti, tako jim bo zagotovo najbolj ugodno tudi čez zimo.
4. Panj mora imeti zadostno število čebel, če čebele ne zasedajo zadostnega števila satov, je najbolje družini dodati čebele iz slabših oziroma združiti slabše družine, kajti le tako lahko zagotovimo, da bomo spomladi imeli iz dveh eno družino, drugače se lahko zgodi, da nam od dveh slabih družin čez zimo odmreta obe.
5. Poskrbeti moramo, da so panji brez pomanjkljivosti in napak. Panji morajo biti nepoškodovani in zaprti tako, da če-

ČEBELARSKO DRUŠTVO DOBREPOLJE

vas ob zaključku čebelarske sezone
prijazno vabi k

čebelarski zahvalni maši

v soboto, **10. 9. 2016**, ob 15. uri
na Videm v cerkev svetega Križa.

Foto: M. Cimerman

bele varujejo pred mrazom in drugimi morebitnimi nezgodami. Zunanje stene lesenih panjev so same po sebi pozimi mrzle in skozi njih iz panjev uhaja toplota, zato jih je treba dodatno odeti s slamo ali kakšno drugo pripravo, ki poskrbi za to, da toplota ne uhaja iz panjev. Kjer so panji stisnjeni drug ob drugega, drug drugemu pomagajo pri vzdrževanju stalne temperature. Ne smemo pozabiti na prazne prostore, ki ostanejo nad gnezdom, ko odstranimo iz medišča mediščne sate, ki jih, četudi ostanejo v medišču, čebele pozimi ne ogrevajo in so pomemben krivec za izgubo temperature v gnezdu.

6. Jeseni moramo poskrbeti, da odstranimo vse dejavnike, ki bi lahko pozimi vznemirjali čebele. Ko enkrat redni izleti ponehajo oz. najkasneje, ko zapade sneg, poskrbimo, da se žrela obsenči z deščico, prislonjeno na žrelo, da sonce ne sije v panj, da mrzel veter ne piha naravnost v panj in da razni ptiči ne pridejo k žrelu kljuvat in vznemirjati čebel. Žrelo naj se ne zapira, ker mora panj kljub zimi in mrazu imeti dovolj

veliko odprtino za menjavo svežega zraka. Kadar je tik ob čebelnjaku drevje in veje segajo do čebelnjaka, se take veje porežejo, da ob zimskih vetrovih ne praskajo po čebelnjaku in dramijo čebel.

Vsa jesenska opravila naj se pri čebelah postorijo do konca septembra oz. začetka oktobra, da se čebel potem več ne moti in imajo še čas zapreti in zamazati vse špranje, ki bi utegnile prepuščati zimski mraz v panj. Do konca novembra čebele še izletavajo in se čistijo, da čim lažje preživijo zimo. Ko panje odevamo in zavarujemo pred mrazom, poskrbimo, da to opravljamo v lepem vremenu, ko še nekoliko izletavajo, da jih čim manj motimo in vznemirjamo.

NAJ MEDI!

»Preskrbi z vsem sedaj čebelo, da te pozdravila marca bo veselo.« ■

IZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV DOBREPOLJE

Ne bodi sam, pridruži se nam

Marija Tegel, predsednica DU Dobrepolje

No, pa smo dočakali težko pričakovani petek, da smo odšli na morje. Kljub mrzlemu jutru nas je v Izoli pričakal lep sončen dan. Po dobri kavici smo se razbežali, ta korajžni v morje, drugi pa po bazenih. Hitro nam je minil čas do kosila. Po kosilu pa »hajd« v »šoping«, pohod in nazaj v vodo. Utrujeni smo se zvečer vračali proti domu.

Naj vas seznanim s programom za naprej.

V soboto, 24. septembra, gremo na jesenski izlet na Bizeljsko. Ogledali si bomo obnovljen grad Podsreda in obiskali cerkev sv. Lovrenca na Bizeljskem. V tej cerkvi je

služboval A. M. Slomšek. Nadaljevali bomo pot do Stare vasi pri Bizeljskem in se ustavili na Turistični kmetiji Pudvovci na kosilu. Po kosilu nas bodo popeljali na ogled treh repnic, kjer je vključena degustacija domačih vin.

Prvega oktobra bo srečanje koordinacije sedmih društev v Šentvidu pri Stični. Organizatorji pričakujejo, da se bomo tudi letos udeležili srečanja v velikem številu. Naj povem, da se je lanskoletne prireditve udeležilo več kot 70 naših članov.

Več o teh dveh dogodkih zveste, ko vas obiščejo naši poverjeniki. To je samo za pokušino, da se boste lažje odločili. ■

Darinka in Marija kar čakata, da bodo zahrumeli motorji in se bosta odpeljali novim dogodivščinam naproti. Vendar po suhem ne gre.

Gospod Alojz in Štefan dobro varujeta naše ovčice.

Pogovor z Veselko Pevec, našo paraolimpijko

Veselka Pevec je ena najboljših slovenskih športnih strelk in z odličnimi predstavami na mednarodnih invalidskih tekmovanjih si je prislužila nastop na paraolimpijskih igrah, ki bodo od 7. do 18. septembra v Rio de Janeiru.

Pred odhodom v daljno Brazilijo sem Veselki zastavil nekaj vprašanj. Lepo je pojasnila, kaj jo čaka v Braziliji, in upam, da boste tudi bralci Našega kraja v času njenega tekmovanja stisnili pesti za njen čim boljši nastop.

Bojan Novak

Gospa Veselka, na dan izdaje časopisa odhajate v Rio na paraolimpijske igre. S kakšnimi pričakovanji se podajate v Južno Ameriko?

Na to vprašanje je vedno težko odgovoriti. Vsak športnik si želi dobre uvrstitve in seveda medalje. Vsi treningi in vsa odpovedovanja so najprej usmerjeni v to, da dobiš kvoto, izpolniš normo, kar ni lahko pri taki konkurenci. Ko dosežeš to kvoto in veš, da imaš vstopnico za olimpijske igre, se začne trdo delo in, res lahko rečem, garanje.

Pred kratkim sem imela smolo z dioptrijo. Ne vem pravega razloga, ampak se mi je v kratkem času zelo povečala in sem imela težave dobiti pravo lečo.

To smo nekako uredili v Nemčiji in sem spet blizu svojega najboljšega rezultata.

Kaj bo v Rio, ne vem. Vem samo, da bom dala vse od sebe, in potem bo, kar bo.

Verjetno so (bili) dnevi pred odhodom precej naporni. Kako usklajujete zadnje treninge in druge priprave (izjave novinarjem in druge opravke)?

Vse gre proti koncu in je res zelo naporno. Treningi so dvakrat dnevno, vmes je treba biti tudi na razpolago novinarjem. Pokrovitelji pač zahtevajo svoje.

Velikokrat so me obiskali na domačem terenu na našem strelišču v Jakličevem domu, velikokrat pa sem morala jaz v Ljubljano. Nekatere zadeve smo uredili po elektronski pošti.

Priprave potekajo na strelišču na Dolenjski cesti, vsi strelci treniramo skupaj pod nadzorom trenerke.

Nam lahko malo natančneje predstavite »svojo« disciplino, v kateri se boste pomerili na igrah?

V Rio bom imela dve tekmi. Ena tekma je streljanje stoje, za nas, invalide, sede. Tu z roko ne smeš biti naslonjen na nič. Druga disciplina pa je streljanje leže. Mi, invalidi, se pri tej disciplini ne uležemo, kar večina misli. Sedimo in naslonimo roke na posebno mizo.

Strelji so vođeni elektronsko preko računalnika in se seštevajo v decimalkah.

Strel v črni center prinaša največ 10.9 točke.

Strelov za 9 točk naj ne bi bilo, če pa

se vendarle to zgodi, je za dober rezultat potrebno ustreliti vsaj 9,9 kroga.

Stoje se strelja 60 strel v uri in pol, leže pa 60 strel v eni uri. Imamo 6 serij po 10 strel.

Na koncu se serije seštevajo in tako se pride do končnega rezultata. Najboljših osem gre še v finale.

Tam pa sta 2 seriji s po 3 strel na komando in v omejenem času, potem pa se nadaljuje po 2 strela na komando in na izpadanje. Po prvih osmih strelh najslabši izpade in tako do konca.

To pomeni, da greš lahko med prvimi ven, če nimaš sreče in prve strele ustreliš slabo.

Ne vem točno, koliko nas bo nastopilo na tekmi, okvirno pa nas bo malo manj kot 100. Nastopamo moški in ženske skupaj in je zaradi tega konkurenca zelo zelo huda.

Kaj pričakujete od same tekme, imate kakšne cilje in želje?

Če sem iskrena, si želim finale v disciplini stoje. Finale pa je potem neke vrste loterija, kjer se lahko zgodi marsikaj. Strelec z naj-

boljšim rezultatom v rednem delu lahko v finalu izpade kot prvi ...

Ob tej priložnosti bi se rada še zahvalila vsem, ki so mi pomagali na dosedanji športni poti.

Zlatko Bernašek je moj prijatelj, ki me je spodbujal in tudi finančno podpiral. Ko se je bilo treba odločiti, ali se streljanja lotim resno, je bil prvi pogoj, da imam svojo puško. Ta stane 2.500 evrov in težko bi si jo privoščila sama. Veliko denarja je prispeval on osebno, preostanek pa še naše društvo SD Bukovec, župan Janez Pavlin in Društvo paraplegikov Slovenije.

Tudi zdaj pri odhodu v Rio sem dobila 500 € žepnine, ki je bila obljubljena na začetku moje športne poti.

Jože Kaplan je pomagal narediti in montirati vse pripomočke, ki jih potrebujem pri streljanju. Velikokrat je odložil svoje delo in prišel na strelišče, če sem ga potrebovala. Vedno najde prave spodbudne besede in se veseli mojega uspeha.

Janez Kaplan pomaga in vzdržuje elektrono.

Tine Mirt je poskrbel za tisk na moji potovalni opremi.

Slavko Pajntar - Pinki je v zimskem času imel stojnico, sokrajanom je ponudil kuhano vino in čaj, izkupiček pa je bil namenjen meni.

Janez Pavlin je pa naredil veliko delo, ko se je odločil, da se kupi elektronska tarča za naše strelišče.

Res je namenjena meni, a lahko jo

uporabljajo tudi drugi strelci iz našega kraja. Meni je s tem omogočil prave rešitve treninge, take kot jih ima moja konkurenca.

Denar, namenjen za volilno kampanjo, je namenil za nakup prenosnega računalnika, ki ga ta tarča mora imeti. Če sem iskrena, ne vem, če bi se odpravljala v Rio, če ne bi imela možnosti trenirati na tej tarči.

Iskrena hvala vsem.

Gospa Veselka, hvala za te besede. Veliko sreče na paraolimpijskih igrah. Naj vam nastopa uspeta tako, kot si želite. Dobrepoljci bomo bolj kot sicer spremljali igre in stiskali pesti za vas.

Srečno! ■

Paraolimpijske igre Rio de Janeiro 2016

Letošnje paraolimpijske igre bodo za nas nekaj posebnega, saj bomo pesti stiskali za svojo občanko Veselko Pevec. Igre so seveda v senci olimpijskih iger, ki so se v Rio končale pred dobrim tednom dni. A športniki invalidi si mogoče še bolj zaslužijo, da jih iz sence postavimo v ospredje. Oni imajo zmago osvojeno že pred tekmo, saj so vsi premagali kakšno hudo življenjsko preizkušnjo.

Bojan Novak

Paraolimpijske igre so na sporedu od leta 1960, ko so se športniki invalidi prvič organizirano pomerili v Rimu. Takrat je na igrah sodelovalo 400 športnikov iz 23 držav. Od leta 2008 naprej mora gostitelj olimpijskih iger gostiti tudi paraolimpijske igre, prej to ni bilo pravilo. Letos se bo na igrah pomerilo več kot 4000 športnikov invalidov iz 170 držav.

Trenutno je na programu poletnih paraolimpijskih iger 21 športov (strelstvo, atletika, parakolesarstvo, konjenišstvo, nogomet 5 + 1, nogomet 7 + 1, golbal, judo, dviganje uteži, balinanje, veslanje, jadrnanje, plavanje, lokostrelstvo, namizni tenis, troboj, parakajak, sedeča odbojka, košarka na invalidskih vozičkih, sabljanje, ragbi v invalidskih vozičkih in tenis).

Letos bo Rio de Janeiro gostil paraolimpijske igre med 7. in 18. septembrom. Po nekaj organizacijskih zapletih in finančnih težavah bo organizatorjem verjetno le uspelo pripraviti odlične pogoje, da se bodo športniki invalidi predstavili v najboljši luči. Slovensko delegacijo športnikov invalidov poleg Veselke Pevec sestavljajo še: Dejan Fabčič (pa-

Paraolimpijska reprezentanca

rakajak – sprint na 200 m), Franc Pinter (streljanje), Damjan Pavlin (streljanje), Franček Gorazd Tiršek (streljanje), Sandi Novak (atletika – maraton), Primož Jeralič (parakolesarstvo – kronometer, cestna dirka) iz Ivančne Gorice in Darko Đurić (plavanje).

Slovenski športniki invalidi so doslej

za samostojno državo dosegli že 17 paraolimpijskih medalj, od tega 3 zlate ter po 7 srebrnih in bronastih. Na zadnjih igrah v Londonu je srebrno medaljo pristreljal Gorazd Franček Tiršek, ki bo tekmoval tudi v Rio. Od letošnji potnikov v Rio ima sicer največ uspehov legendarni strelec Franc Pinter, ki ima že kar štiri medalje

(srebrno iz Atlante 1996, Sydneyja 2000 in v Aten 2004 ter bronasto iz Pekinga 2008).

Kot zanimivost moram omeniti, da bodo medalje, ki jih bodo podelili najboljšim športnikom invalidom, prilagojene tako, da jih na otip lahko prepoznajo tudi slepi in slabovidni. V medaljah bodo celo posebne kovinske kroglice, ki ob trenjenju oddajajo različne zvoke glede na to, ali gre za zlato, srebrno ali bronasto medaljo. Vse medalje imajo tudi napis v Braillovi pisavi.

Na naši nacionalni televiziji bo letošnje paraolimpijske igre mogoče spremljati v večernih urah, ko bodo pripravili

Paraolimpijske medalje in bakla

povzetke s tekmovanj. Tekmovanje bodo pokrivali tudi vsi večji tiskani in spletni mediji.

Športnikom invalidom želimo na

igrah veliko uspeha, predvsem pa, da bodo pokazali vse tisto, kar so pridobili v štiriletnem olimpijskem ciklusu s trdim treningom. ■

Pogovor z Robertom Žlajpahom, predsednikom Športne zveze gluhih Slovenije

Robert Žlajpah živi na Vidmu, prav blizu športnega igrišča. Prijetno sem bil presenečen, ko se je februarja udeležil občinskega prvenstva v bowlingu in nas vse premagal. Omenil je, da je kljub svojemu primanjkljaju (huda naglušnost) zelo dejaven na športnem področju. Vse sile usmerja v to, da pomaga pri organizaciji športnih tekmovanj in pri udeležbi gluhih in naglušnih športnikov na mednarodnih tekmovanjih. Robert je privolil v krajši intervju, v katerem boste lahko tudi bralci spoznali njegovo zanimivo zgodbo.

V vlogi vodje odprave na letošnjem evropskem prvenstvu gluhih v dvoranski atletiki na Poljskem, kjer je gluhi atlet Tadej Enci osvojil zlato kolajno na 400 m.

Slovenska košarkarska gluha reprezentanca na EP gluhih v košarki v Solunu

Bojan Novak

Robert, uporabniki družabnih omrežij smo lahko konec junija in na začetku julija na vašem Facebook profilu spremljali neposredne prenose tekem slovenske reprezentance, ki je sodelovala na evropskem prvenstvu za gluhe. Kakšna je bila vaša vloga v Solunu?

Med 24. junijem in 3. julijem se je slovenska košarkarska reprezentanca gluhih udeležila 11. evropskega prvenstva gluhih v košarki v grškem mestu Solun. Leta 2012, na 10. evropskem prvenstvu gluhih v košarki, je osvojila naslov evropskega prvaka v košarki.

Slovenci so igrali v skupini A skupaj z Litvo, Ukrajino, Izraelom in Italijo. V

predtekmovalni skupini A so osvojili 2. mesto, tik za Litvo, in prišli do polfinala, kjer so nesrečno izgubili z Ukrajino. Na polfinalni tekmi proti Ukrajini so vodili z veliko razliko, potem pa se je žal hudo poškodoval tretji ključni igralec. Zelo malo je manjkalo, da bi se uvrstili v finale in tako ubranili prvo mesto z zadnjega evropskega prvenstva gluhih. Tako so na

koncu osvojili 4. mesto in dosegli osnovni cilj z uvrstitvijo na naslednje olimpijske igre gluhih. Te igre bodo drugo leto v turškem mestu Samsun.

Moja vloga na tem prvenstvu je bila asistenca vodji odprave in spremljanje celotne ekipe na prvenstvo. Seveda sem tudi snemal tekme slovenske košarkarske reprezentance za oddajo *Prisluhni-mo tišini*, ki je predvajana vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu. Oddaja na temo EP gluhih v košarki bo predvajana najverjetneje v mesecu septembru, v njej bodo posnetki tekem.

Tekme v zadnjem delu EP gluhih v košarki sem s pametnim telefonom prek mojega profila na FB-strani snemal v živo, da so lahko slovenski ljubitelji košarke spremljali igre slovenske košarkarske reprezentance.

Se lahko našim bralcem na kratko predstavite?

Moja močna naglušnost je prisotna že od rojstva, pomagam pa si s slušnimi aparati. Po starših sem Dobropoljec, po mami Metki Šteh z Vidma in očetu Valdiju iz Zdenske vasi. Po zaslugi matere in z močno voljo sem se naučil govoriti, kar je pri tej močni naglušnosti težko oziroma komaj mogoče.

Kot otrok sem hodil nekaj let v šolo na Zavodu za gluhe in naglušne, nato pa bil v četrtem razredu osnovne šole integriran v sliščo osnovno šolo, ki sem jo uspešno dokončal. Končal sem tudi srednjo šolo.

Zelo sem dejaven na področju gluhih, kjer jim pomagam pri različnih stvareh, kot so svetovanje, ker se nekateri gluhi ne zmorejo znajti v položaju slišče družbe. Trenutno delam prek javnih del v Mestnem društvu gluhih Ljubljana, kjer sem v pomoč sekretarki in gluhim članom.

Tudi sicer ste precej dejavni. Od leta 2014 ste tudi predsednik Športne zveze gluhih Slovenije, kajne? S čim se ukvarjate, kako poteka vaše delo?

V decembru leta 2012 po odstopu mojega predhodnika so me izvolili kot nadomestnega predsednika Športne zveze gluhih Slovenije (SZGS) za obdobje enega leta. V februarju leta 2014 so potekale redne volitve za predsednika in novo vodstvo SZGS in delegati so me z večino glasov izvolili še za štiriletni mandat.

Funkcija predsednika SZGS je formalna, delujem pa s srcem in voljo v blaginjo športa gluhih. Moje delo je predvsem is-

V vlogi predsednika Športne zveze gluhih Slovenije na seji Predsedstva SZGS

kanje boljših rešitev za šport gluhih, povezovanje s športnimi panožnimi zvezami (kot so Košarkarska zveza Slovenije, Nogometna zveza Slovenije) za možnost integracije nekaterih gluhih športnikov, vodenje različnih sestankov in tudi iskanje sredstev v različnih oblikah, kot so finančna in materialna, za udeležbe gluhih športnikov na različnih mednarodnih tekmovanjih, kot so evropska, svetovna prvenstva gluhih in olimpijske igre gluhih.

Športna zveza gluhih Slovenije je podrejena Zvezi društev gluhih in naglušnih Slovenije kot krovni organizaciji. Preko Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije je članica Zveze za šport invalidov Slovenije – Paraolimpijski komite, ki je predvsem financer mednarodnih projektov gluhih reprezentativnih športnikov na večjih mednarodnih tekmovanjih, kot so EP, SP in olimpijske igre gluhih.

Se pravi, da ima SZGS status avtonomne organizacije, ki skrbi za izvajanje dogovorjenih nalog vseh društev (članov) na območju Republike Slovenije in za vrhunski šport gluhih v vseh pojavnih oblikah in za napredek vrhunskih in perspektivnih športnikov. Gluhi se ne morejo meriti s športniki invalidi, ki imajo omejene gibalne sposobnosti, zato se športno udeležujejo s sebi enakimi. Program je namenjen razvoju in podpori športa gluhih v različnih disciplinah, podpori nadarjenih posameznikov, za katere se pripravijo individualni programi.

Opazili smo vas na letošnjem občinskem prvenstvu v bowlingu, kjer ste postali tudi prvi občinski prvak. Prav izstopali ste po znanju. Se dejavno ukvarjate z bowlingom, kako resno?

Žal se ne ukvarjam dejavno z bowlingom, temveč rekreativno. Že nekaj let se s svojimi člani Mestnega društva gluhih Ljubljana enkrat tedensko dobimo na treningih in se udeležujemo nekaterih tekmovanj. Na teh tekmovanjih pa dosegam povprečne rezultate. Ta igra me predvsem sprošča. Tega naslova res nisem pričakoval, bil pa sem zelo vesel. Bowling zahteva ogromno znanja in koncentracije ter mirno roko v lučanju krogle, da se doseže dober rezultat, pa tudi finančno je zahteven in drag šport.

Kateri večji projekt vas čaka v prihodnje?

V prihodnje me čaka zelo zahteven projekt v iskanju pokroviteljstva oziroma donacije za udeležbo (kot tudi morebitno vodenje) odprave gluhih športnikov na olimpijske igre gluhih, ki bodo naslednje leto v Samsunu v Turčiji. Teh iger se bodo udeležili gluhi košarkarji, gluhi atlet in gluhi igralec tenisa. Predvsem je moja želja, da te športnike čim bolj predstavim v javnosti kot odlične športnike, ki lahko dosežejo zelo dobre rezultate na zelo pomembnih tekmovanjih gluhih.

Šport gluhih je žal javnosti manj znan kot parašporti, ki so bolj poznani javnosti in imajo lahko paraolimpijske igre takoj po olimpijskih igrah. V preteklih letih je SZGS na kongresu mednarodnega komiteja za šport gluhih (ICSD – International Committee Sport Deaf) že trikrat vložila predlog, da bi se olimpijske igre gluhih vključile oziroma potekale vzporedno s paraolimpijskimi igrami po končanih olimpijskih igrah. Žal so člani kongresa oz. več držav vsakič zavrnil predlog Športne zveze gluhih Slovenije. Tako bi bil lahko šport gluhih prepoznavnejši v celotnem svetu in lažje bi tudi pridobili pokrovitelje oz. donacije, kar je moja naloga, kot sem že omenil na začetku tega odgovora.

Robert, hvala za ta pogovor. Želim si, da bi tudi preko takih pogovorov uspeli uresničiti svoje cilje. Zdaj ko vemo, s čim se ukvarjate, boste mogoče tudi v lokalnem prostoru deležni večje pomoči in spodbude. Želim vam uspešno delo na področju integracije gluhih tudi v prihodnje. ■

Začetek nove sezone v Futsal klubu Dobropolje

S septembrom se začne nova sezona v Futsal klubu Dobropolje. V novo sezono vstopamo optimistično, na temelju lanskega uspeha selekcije U-17 in z novim trenerjem članske ekipe.

Jure Žnidaršič

Lansko sezono bo vsaj po tekmovalni plati težko ponoviti, saj je osvojitev državnega prvaka tako velik dosežek, da ga težko ponavljajo tudi klubi z daljšo tradicijo. V Futsal klubu Dobropolje imamo pripravljeno vse za začetek sezone. Tudi letos bomo stremeli k temu, da držimo

visoko raven organiziranosti in čim kakovostnejše treninge. Želimo si, da bi vsi fantje naredili korak naprej.

V klubu bo letos dejavnih sedem selekcij (U-7, U-9, U-11, U-13, U-15, U-19 in člani). Veseli smo, da smo po odhodu trenerja Mitje Jonteza hitro našli odlično rešitev. Člansko ekipo bo letos vodil trener Lado Grgurič, ki je ambiciozen in

strokovno podkovan trener. Računamo na nov zagon članske ekipe, ki bo nastopala pretežno z domačimi fanti v 2. slovenski ligi.

Poleg vseh že dejavnih fantov vabimo tudi nove člane na vpis v ponedeljek, 5. septembra, ob 19h (modra dvorana Jakličev dom). Vsem se obeta športa in zabave polna sezona. ■

FUTSAL KLUB DOBREPOLJE

VABILO K VPISU!

Pridruži se nam!

**VABIMO VSE FANTE STARE OD 5 DO 19 LET (2011-1998)
DA SE NAM PRIDRUŽIJO NA TRENINGIH FUTSALA**

VPIS: PONEDELJEK 5.9.2016 ob 19.00

modra dvorana Jakličev dom

www.futsalklub-dobropolje.com, 031-426-420, fsk.dobropolje@gmail.com

Načrtovani urnik vadbe ŠD Dobrepolje 2016/2017

NAZIV VADBE	PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK
Vadba korenine	18.00–19.00, Jakličev dom			18.00–19.00, Jakličev dom	
Zdrava vadba za zdravo hrbtenico	19.00–20.00, Jakličev dom				
Vadba – štengce	20.00–21.00, Jakličev dom				
Bodyfit			19.00–20.00, Jakličev dom		
PILATES			20.00–21.00, Jakličev dom		
ABC zdrava vadba				19.00–20.00, Jakličev dom	
Funkcionalna vadba				20.00–21.00, Jakličev dom	
MALI NOGOMET – veterani, člani	19.15–20.30, telovadnica OŠ				
ODBOJKA – člani in članice	20.30–21.45, telovadnica OŠ				
KOŠARKA – člani				18.00–19.15, telovadnica OŠ*	
FITNES	17.00–21.00, Jakličev dom	17.00–21.00, Jakličev dom	17.00–21.00, Jakličev dom	17.00–21.00, Jakličev dom	17.00–21.00, Jakličev dom

Vpis v skupine aerobne vadbe bo **v sredo, 28. septembra, ob 19h v prostorih Športnega društva Dobrepolje** v Jakličevem domu.

Začetek aerobne vadbe bo **3. oktobra**. Vpis v druge vadbene skupine bo z začetkom vadbe pri vaditeljih, ki vas bodo pravočasno obvestili.

*Urn timer košarke se lahko do začetka oktobra še spremeni (na 19.15-20.30). O morebitni spremembi vas obvestimo.

Alojz Kuplenk

ŠD Ponikve izvedlo teniški turnir parov

Tenis letos v naših krajih doživlja pravi preporod, saj ga je vzljubilo veliko novih fantov. Poleg dvobojev v teniški piramidi so člani ŠD Ponikve v soboto, 20. 8., izpeljali tudi zanimiv turnir parov. Zmagovalca sta postala Andrej Kastigar (Male Lašče) in Tomaž Novak.

Bojan Novak

Turnir ima že kar lepo zgodovino, v taki obliki je letos potekal petič, od preostalih turnirjev pa se razlikuje po tem, da se sestava parov izžreba. Prijavljeni igralci so pred žrebom razdeljeni v šest kategorijskih skupin, nato pa žreb določi pare.

To prinese kar precej zanimivo sestavo parov, kar se na igrišču odraža v nepričakovanih in neredko tudi presenetljivih rezultatih.

Na letošnjem turnirju je sodelovalo 13 parov, razdeljenih v štiri skupine. Po dva najboljša para sta se potem uvrstila v četrtfinale. Do finalne tekme sta se pre-

bili dvojici Robert Strnad – Janko Strnad in Andrej Kastigar – Tomaž Novak. Nekaj več znanja in zbranosti sta pokazala slednja in zaslužno osvojila letošnji turnir.

Člani ŠD Ponikve se zahvaljujejo vsem pokroviteljem in donatorjem, ki so pomagali pri organizaciji in izvedbi turnirja. ■

6. dobrepoljski tek letos v novi preobleki

Bliža se množična športno-rekreativna prireditev 7. dobrepoljsko vandranje (sobota, 8. 10.), v sklopu katere bo že šesto leto potekal tudi Dobrepoljski tek. Letos se obeta kar nekaj novosti. Na dober nastop se je treba pripraviti, zato tek predstavljamo že v tej številki.

Bojan Novak

Število tekačev na Dobrepoljskem teku vsako leto raste, zadnja leta predvsem na račun otrok. Tudi letos bo za otroke in družine na voljo šolski tek na 1.700 metrov. Najmlajši (predšolski) otroci pa se bodo lahko v spremstvu staršev podali na 500-metrski krog po središču Vidma.

Večje spremembe pa je doživel najdaljši, 10-kilometrski tek. Letos bo štel za občinsko prvenstvo, zato smo prvič uvedli merjenje časov. To bo opravilo priznано društvo Timing Poljane. Nare-

dili smo tudi povsem nove usmerjevalne table na progi. Pričakujemo veliko udeležbo, želimo pa si, da bi na teku srečali predvsem domače tekače, saj je tek (in tudi pohod v sklopu Vandranja) v prvi vrsti namenjen našim občanom.

Občinsko prvenstvo bo potekalo v osmih kategorijah:

- ženske letnik 1981 in mlajše,
- moški letnik 1981 in mlajši,
- ženske letnik 1966 do 1980,
- moški letnik 1966 do 1980,
- ženske letnik 1965 in starejše,
- moški letnik 1965 in starejši.

Za najboljše tri v posamezni kategoriji bomo pripravili priznanja.

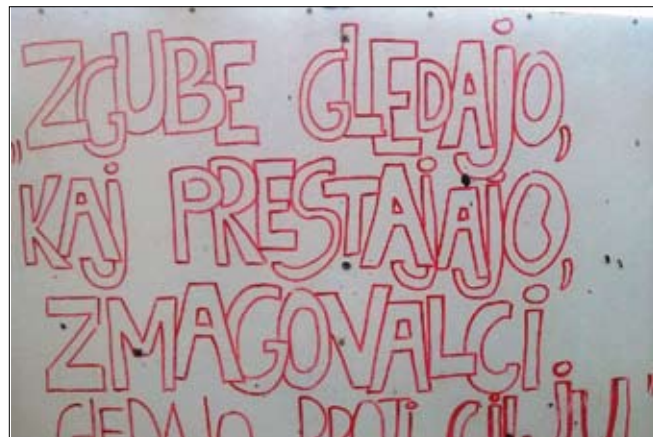
Tekači na 10 kilometrov se bodo na progo podali ob 11.00, predšolski otroci ob 11.05, šolarji in družine pa ob 11.15.

Prijavite se lahko na spletni strani Timinga Poljane (<http://timing.si/slv/dogodek/235>). Na ta način plačate nižjo startnino (5 evrov). Lahko pa se boste seveda prijavi tudi na dan teka, takrat pa boste za startnino odšteli 7 evrov. V tej ceni so organizacija tekmovanja, okrepčevalne točke na progi, topli obrok po teku in spominska medalja.

Otroci do 15. leta startnine ne plačajo, bodo pa dobili porcijo okusnega šmorna po zaključku teka.

Vabimo vas, da se v prihodnjem mesecu pripravite na tek in se 8. 10. udeležite enega izmed tekov. Če potrebujete tekaške nasvete, pomoč pri pripravi vadbe ali družbo za skupinski tek, lahko dobite to v ŠD Dobrepolje.

Vse tiste, ki se teka ne boste udeležili, pa vabim na zelo zanimiv in poučen pohod po naši dolini. Letos boste lahko povandrali po dobrepoljski poti, ki ponuja veliko zanimivosti in tudi kulinarčnih presenečenj. Kdo bi si mislil, koliko skrivnosti skriva naša občina. Med hojo vam jih bodo razkrili člani Turističnega društva Dobrepolje. ■

Na trasi teka vas bodo spodbujali motivacijski napisi.

ŠD Dobropolje v sodelovanju
z Zvezo športnih organizacij Dobropolje
in Občino Dobropolje

prireja

1. občinsko prvenstvo občine Dobropolje v

PRSTOMETU

Tekmovanje bo potekalo na športnem igrišču na Vidmu
v nedeljo, 2. oktobra 2016, od 14.00 naprej.

Pravila in informacije:

Kategorije:

- ženske posamezno,
- moški posamezno,
- dvojice.

Sodelujejo lahko samo občani in občanke občine
Dobropolje. **Prijavnine ni!**

Žreb bo izveden neposredno pred začetkom tekmovanja.

Tekmovanje bo potekalo po kombiniranem sistemu
(predtekmovanje v skupinah,
zaključek po turnirskem sistemu).

Igra se po uradnih pravilih Prstometne zveze Slovenije,
dosegljivih na www.prstomet.si.

Igra se do dosežene 13. točke. Vsak igralec igra s štirimi
ploščki (posamično, pri igri dvojica pa s po dvema).

Tekme se igrajo na določenem prostoru
(5 do 10 metrov od izmetne črte), širine 2 metra.

Najboljši posamezniki in dvojice bodo nagrajeni
z medaljami.

Predprijave in informacije na 031 536 121 (Bojan Novak) ali
na novak.bojan1@siol.net.

Septembra zaključek futsal in teniške lige

Obe ligaški tekmovanji, ki letos štejeta kot občinsko
prvenstvo naše občine, se bosta končali čez nekaj
tednov. Zadnji krog futsal lige bo na sporedu v petek,
23. 9., medtem ko se teniška liga konča na zadnji
septembrski dan.

Bojan Novak

V petek, 26. 8., se je s tekmami 10. kroga nadaljevala futsal liga.
Rezultate si lahko ogledate na spletni in FB-strani ZŠO Dobre-
polje. Do konca tekmovanja so še štirje petki. Na vrhu je precej
tesno, zato se obetajo še zelo zanimive tekme. Vabljeni k ogledu
in navijanju.

V teniški piramidi je bilo odigranih že več kot 250 tekem.
Tekmovanje v rednem delu se konča 30. septembra, potem pa
sledi še zaključni turnir najboljših osmerice. Dobili bomo prve-
ga občinskega prvaka v tenisu.

RAZPORED SEPTEMBRSKIH TEKEM FUTSAL LIGE:

11. krog, PETEK, 2. 9. 2016, igrišče v Predstrugah:

18.30	OUTSIDER ŠD STRUGE	-	A ` JE TO!? ŠPORT DESIGN
19.15	KMN ZAPOTOK	-	GALAXY TEAM
20.00	ŠD DOBROPOLJE SNEŽAK	-	ŠD PONIKVE
20.45	ŠD KOMPOLJE - K TEAM	-	ŠD PREDSTRUGE

12. krog, PETEK, 9. 9. 2016, igrišče v Strugah:

18.30	GALAXY TEAM	-	OUTSIDER ŠD STRUGE
19.15	ŠD PONIKVE	-	ŠD KOMPOLJE - K TEAM
20.00	ŠD PREDSTRUGE	-	KMN ZAPOTOK
20.45	A ` JE TO!? ŠPORT DESIGN	-	ŠD DOBROPOLJE SNEŽAK

13. krog, PETEK, 16. 9. 2016, igrišče na Vidmu:

18.30	KMN ZAPOTOK	-	ŠD DOBROPOLJE SNEŽAK
19.15	GALAXY TEAM	-	ŠD KOMPOLJE - K TEAM
20.00	A ` JE TO!? ŠPORT DESIGN	-	ŠD PONIKVE
20.45	ŠD PREDSTRUGE	-	OUTSIDER ŠD STRUGE

14. krog, PETEK, 23. 9. 2016, igrišče v Predstrugah:

18.30	ŠD DOBROPOLJE SNEŽAK	-	GALAXY TEAM
19.15	ŠD PONIKVE	-	ŠD PREDSTRUGE
20.00	OUTSIDER ŠD STRUGE	-	KMN ZAPOTOK
20.45	ŠD KOMPOLJE - K TEAM	-	A ` JE TO!? ŠPORT DESIGN

"Disciplina je mati uspeha."
(Aishilos)

Zahvala po novi maši

Spoštovani Dobropoljci, dragi sorodniki in prijatelji!

Za nami je velik dogodek, ko smo praznovali novo mašo svojega sina Jerneja. Želiva se iz srca zahvaliti vsem, ki ste pomagali, da je vse lepo potekalo v cerkvi, pred cerkvijo in potem na praznovanju pod šotorom. Celotna slovesnost v cerkvi skupaj z veličastnim petjem, pritrkavanjem in čudovito okrasitvijo je bila ganljiva in duhovno bogata, kar ste mnogi občutili in nama povedali.

Hvala gospodu župniku, Francu Škulju, in ceramonierju, bogoslovcu Primožu Megliču, za vse delo, skrbi in organizacijo, hvala gospodu škofu, dr. Tonetu Jamniku, za duhovno bogat in obenem duhovit nagovor. Hvala vsem duhovnikom, ki ste se udeležili nove maše in s tem podprli Jerneja na njegovi poti. Hvala tudi gospodu županu Janezu Pavlinu za uvodni nagovor. Hvala pevcem, bralcem, pritrkovalcem, ministrantom, cerkvenikom in vsem, ki ste oblikovali bogoslužje. Hvala vsem, ki ste se udeležili slovesnosti nove maše, pa tudi vsem tistim, ki se je niste mogli udeležiti, pa ste Jerneja podprli in ga še podpirate z molitvijo.

Želiva se zahvaliti prav vsem, zato si ne upava naštevati imen, ker se vedno

zgodi, da lahko koga pozabiš, in gotovo vas je še veliko, za katere niti ne veva, da ste pomagali.

- Hvala molitvenim skupinam in posameznim molivcem, ki vztrajno molite za duhovne poklice in še posebej za Jerneja in našo družino. Priporočamo se v molitev še naprej.
- Hvala Zavodu sv. Terezije, tako vodstvu in upravi kot celotni kuhinjski ekipi in vsem zaposlenim, ki ste prevzeli odgovornost za kosilo oz. celo-

tno praznovanje pod šotori in vse tako lepo izpeljali.

- Posebna zahvala gre tistim posameznikom, ki ste prevzeli odgovornost za posamezna dela in poskrbeli za organizacijo in izvedbo. Na najinem seznamu je kar 40 oseb. Hvala za vaš trud in odlično izpeljavo vseh del.
- Velika zahvala gre:
 - Podgoričanom za vse darove in delo ter vsem, ki ste pomagali pri zahtevnem in težkem delu postavljanja mlajev in postrežbe po maši;
 - gospodinjam, ki ste z veseljem napekle toliko dobrot, in še posebej tistim, ki ste poskrbele za prevzem in razdelitev peciva;
 - Društvu podeželskih žena Dobropolje-Struge za napečene dobrote in postrežbo pred cerkvijo;
 - mladim, ki ste sprejeli službo »kelnarjev« in tako lepo in hitro postregli vsem;
 - posebej se zahvaljujemo tistim, ki ste pomagali pri pripravi prireditvenega prostora pred novo mašo in pospravljanju po slovesnosti;
 - skupini žena, ki ste poskrbele za okrasitev prireditvenega prostora;
 - tistim, ki ste pomagali pri okrasitvi in ureditvi cerkve in okolice;
 - Godbi Dobropolje, ki je poskrbela za praznično vzdušje pri cerkvi in pod šotorom;

- vsem, ki ste oblikovali in izvedli kulturni program po kosilu: pevki Tini Kadunc - Tiani, pevcem mešnega in moškega zbora za čudovito petje ter dramski skupini Scena v stari zasedbi;
- gasilcem za mize in klopi, za varovanje parkirišča in prireditvenega prostora ter za vso pomoč.
- Hvala tudi za izposojlo hladilnikov, za ozvočenje, fotografiranje, varstvo otrok, za izposojlo in prevoz posode, hvala za izdelavo šopkov za svate.
- Hvala tudi tiskarni Luart d. o. o. za velikodušnost pri izdelavi novomašnih vabil in podobic.
- Hvala sestram klarisam v Nazarjah, ki so nas tako velikodušno sprejele in pripravile izredno lepo praznovanje.

Dragi Dobrepoljci, sovaščani, sorodniki in Jernejevi sošolci, profesorji in prijatelji, opravičujeva se, če sva koga pozabila omeniti. V veliko pomoč in oporo nama je bilo, ko sva na vsakem koraku čutila vašo naklonjenost in moralno podporo. Zelo sva hvaležna za vse materialne in finančne darove. Brez vaše pomoči ne bi zmogli pokriti vseh stroškov. Hvaležna sva prav vsem in veva, da vam nikoli ne bova mogla povrniti, zato prosiva Boga, naj vam vsem povrne in vas vedno blagoslavlja in podpira na vseh poteh življenja.

Mnogi naju sprašujete, kako se počutiva, ko je najin sin postal duhovnik. Za naju je še vedno predvsem najin sin. Kot vsaki starši tudi midva želiva svojim otrokom, da bi našli pravo pot v življenju, da

bi ohranili vero v Boga, da bi bili zdravi in srečni. Smo čisto navadna družina s težavami in konflikti, zato sva neizmerno hvaležna Bogu in se čudiva, kako je v naši družini marsikaj obrnil v dobro. Vesela sva, da je Jernej po mnogih preizkušnjah našel svojo pot in z veseljem stopa nanjo, čeprav se on in mi vsi zavedamo, da je biti katoliški duhovnik v današnjem času, ko so kristjani povsod po svetu preganjani, še posebno zahtevno in težko. Obenem pa čutiva, da je to posebna Božja milost, saj se samo po duhovnikovih posvečenih rokah lahko kruh spremeni v Jezusovo telo in vino v njegovo kri, kar je najpopolnejša hrana za naše duše, in samo po duhovniku nam Bog odpušča naše grehe in slabosti, da lahko najdemo dušni mir. V današnjih časih prezaposlenosti, hrupa in nemira ta mir še kako potrebujemo prav vsi.

Vsak človek ima na svetu svoje poslanstvo. To poslanstvo pa lahko spoznamo le, če prisluhnemo Božjemu glasu v svoji notranjosti in mu sledimo. Kadar smo v tem, kar je naše poslanstvo, naša poklicanost, se čutimo izpolnjene in smo v srcu mirni in lažje prenašamo križe in težave, ki jih v nobenem življenju ne manjka. A zavest, da delamo to, kar je naša naloga v svetu, nam prinaša notranje zadovoljstvo in srečo. Vsem vam, ki boste brali te vrstice, želiva obilo tega notranjega miru in zadovoljstva.

»Sicer pa vemo, da njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu [...]« (Rim 8,28)

S hvaležnostjo in spoštovanjem,

Marta in Janez Šuštar

*Veš, da je vse tako kot je bilo.
V vsaki stvari si, ki je v hiši,
v mislih si, besedah naših,
da, celo v sanjah.
Le, da korak se tvoj
nič več ne sliši ...*

(J. Medvešek)

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega očeta
STANISLAVA JAKIČA
(13. 4. 1930 – 21. 8. 2016)
iz Zdenske vasi

se iskreno zahvaljujemo vsem domačim, sorodnikom,
sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja,
besede tolažbe, za podarjeno cvetje in sveče ter
darovane svete maše.

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam stali ob strani v času
njegove bolezni, in vsem, ki ste ga v velikem številu
pospremili k večnemu počitku.

Hvala vsem, ki se ga boste spominjali
po njegovih dobrih delih.

Kogar imaš rad, nikoli ne umre. Le daleč, daleč je.

Njegovi domači

Pot, po kateri hodim,
je polna ovir, križišč, slepih ulic.
A vem, da zmorem kljub vsemu priti do cilja.
Za popotnico pa s sabo jemljem vero, pogum,
ljubezen in veselje.

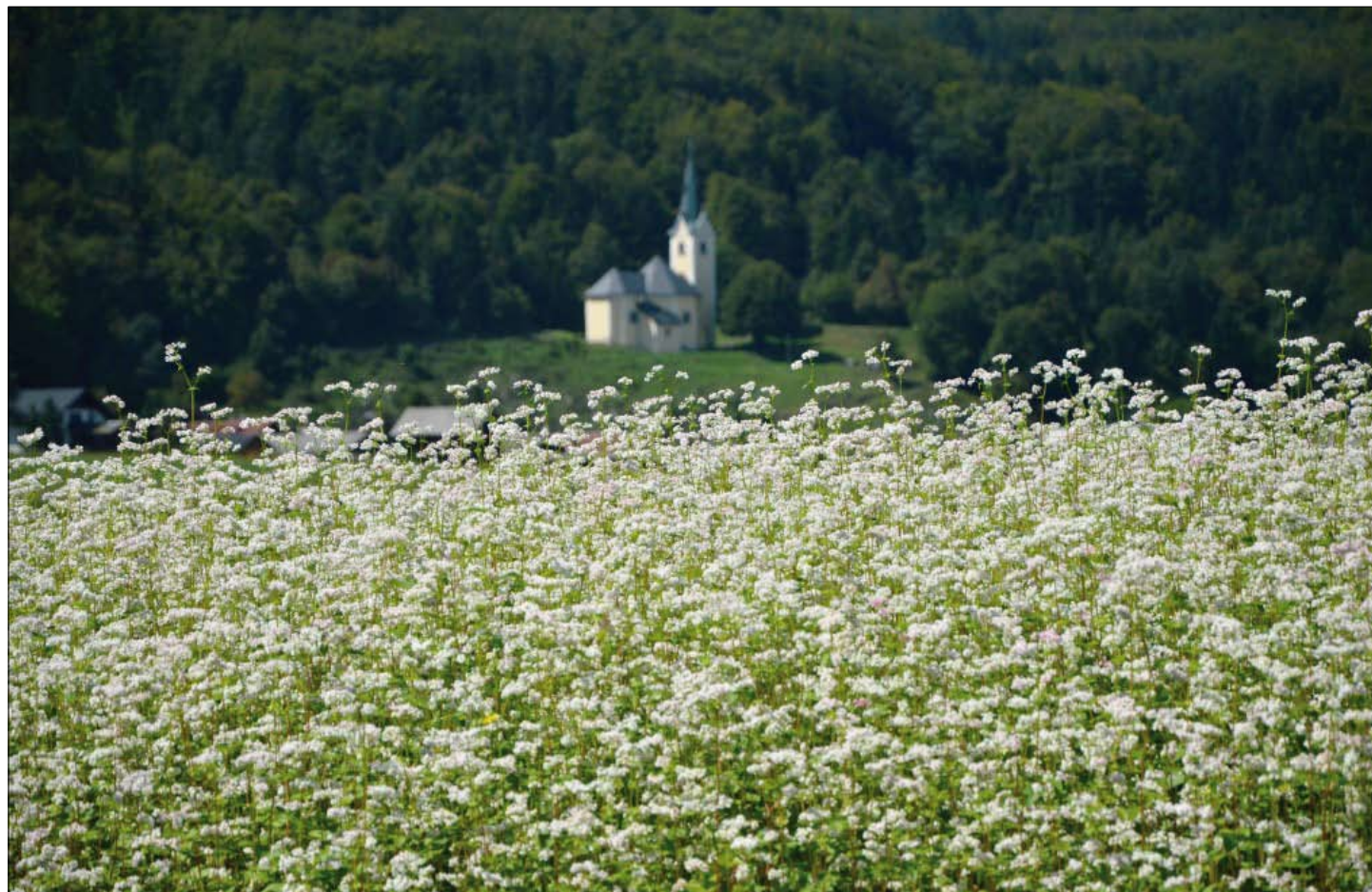
*

Kako pomembno je delati na tem,
da v sebi носиš ljubezen, veselje, mir,
pogum, notranje zadovoljstvo in moč.
Da lahko potem vse to izžarevaš in daješ naprej.

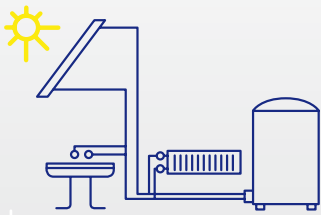
*

Doživljati globoko in intenzivno pomeni
pustiti stvarjem in ljudem,
da se te dotaknejo in ti pustijo sled.
Tako zaznaš prostranstva,
ki za površneže ne obstajajo.

Mateja Debeljak, Podarjam ti delček sebe

SANITAR d.o.o.

Vojkova 58, Ljubljana

TEL: 01/568 27 29

GSM: 031/622 542

041/622 542

E-MAIL: info@sanitar.si

Izdelava vseh vrst ogrevalnih sistemov na ključ (solarni sistemi, toplotne črpalke, peleti, drva, plin, olje)

Izdelava vseh vrst strojnih instalacij (vodovod, plin, ogrevanje)

Adaptacije celotne kopalnice z vsemi obrtniškimi deli

ZA BREZPLAČEN OGLED IN SVETOVANJE
pokličite **041/622-542 (Borut)**
ali **031/622-542 (Vojko)**.

blesk2
WWW.BLESK2.SI

KONTAKT:

T://051-334-826

T://01-836-99-33

E://INFO@BLESK2.SI

SEBASTJAN POGORELEC, BUKOVICA 2, 1310 RIBNICA

- Toplotno izolacijske fasade
- **Z nami do subvencije ekosklada (do 2.400 €)**
- Celotna izolacija ovoja stavbe:
 - fasada
 - izolacija podstrešja (volna, celuloza)
 - dobava in montaža oken (RAL montaža)
 - hidroizolacija in izolacija sten v zemlji
 - sanacija kapilame vlage (vdor vlage iz tal)
- **Z nami do subvencije ekosklada (do 7.000 €)**
- Brezplačna 3d vizualizacija vašega objekta

- Adaptacije, prenove (stanovanjski, poslovni objekti)
 - slikopleskarska dela
 - polaganje talnih oblog (parket, PVC, epoksi)
 - keramičarska dela (prenova kopalnic)

- Gradbena in zaključna dela
 - manjša zidarska dela
 - ureditev okolice (tlakovci, škarpniki)
 - čistilni servis (redna in generalna čiščenja)

EKOSKLAD SUBVENCije 2015

- brezplačna priprava dokumentacije
- krediti + subvencije

ZAGOTAVLJAMO

- visoka kakovost storitev
- konkurenčne cene
- 100% zadovoljstvo strank

Rigler

T: 01 7807 065

M: 041 990 868

AVTOKLEPARSTVO
VULKANIZERSTVO

KOMPOLJE 77
1312 DOBREPOLJE

- **POPRAVILO IN CENITEV VOZIL ZA VSE SLOVENSKE ZAVAROVALNICE**
- **BREZPLAČNO NADOMESTNO VOZILO**
 - **VULKANIZERSTVO**
- **POPRAVILO VOZIL NA RAVNALNI MIZI**
 - **SERVIS VOZIL**
- **PRIPRAVA VOZILA NA TEHNIČNI PREGLED**
 - **POLNJENJE IN POPRAVILO KLIMATSKIH NAPRAV**
 - **IZPUŠNI SISTEMI**
 - **AVTODIAGNOSTIKA**
 - **AVTOVLEKA**
 - **POMOČ NA CESTI**

Na voljo tudi:

ALU in jeklena platišča, pnevmatike za osebna, poltovorna, kombinirana, kmetijska vozila ter pnevmatike za motorje, zračnice, akumulatorji, brisalci in drugi avtodeli.

OB SERVISU KLIMATSKE NAPRAVE BREZPLAČNA DEZINFEKCIJA

BRATA TOMŠIČ

Matej 031 461 933

Stane 041 929 388

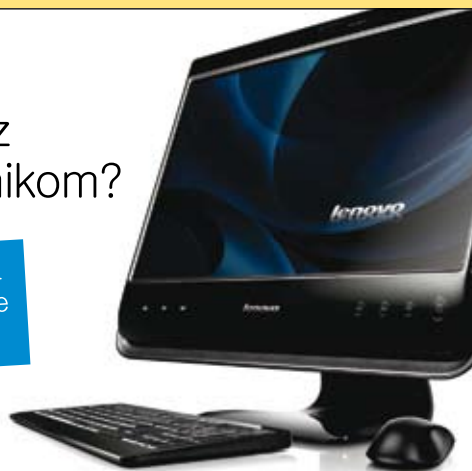
Krovstvo - strešno kleparstvo,
suhomontažna gradnja - knauf,
slikopleskarske storitve,
polaganje izolacije, barvanje opaža, ...

info@brata-tomsic.si

www.brata-tomsic.si

Težave z računalnikom?

Ogled obstoječega stanja in svetovanje brezplačno!

Prodaja, servis

in vzdrževanje računalniške opreme za podjetja in fizične osebe.

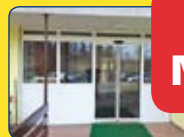

Boris Kaplan s.p.
Predstruge 95
1312 Videm-Dobropolje
Informacije 051/417-022
boris.kaplan@junitech.si

VERJETNO NAJBOLJŠE OKNO V EVROPI!!!

bluEvolution – nova generacija oken

AKCIJSKE CENE ZA NOVOGRADNJE!

Z VAMI ŽE 15 LET

PRIBA OKNA d. o. o.,
Kompolje 68, 1312 Videm-Dobropolje
Telefon: 01/510-55-30,
faks: 01/510-55-31
Barbara Štefanc, gsm: 041/449-334
Primož Štefanc, gsm: 041/402-780

RAZSTAVNI SALON IN PROIZVODNJA:
Javorškova ulica 3, 1315 Velike Lašče
Delovni čas:
od pon. do pet od 8. do 17. ure,
ob sobotah po dogovoru

OKNA PRIBA
pribamamis.net • www.priba-okna.si

STEKLARSTVO HREN

Peter Hren s.p., Gradež 14, 1311 Turjak, GSM: 031/356 668

Storitve:

- Brušenje stekla
- Fazetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Kopelit steklo za delavnice
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve
- Intervencija 24 ur na dan

Cesta 66, 1312 Videm Dobropolje
<http://www.avtolicarstvo-brundula.si>
info@avtolicarstvo-brundula.si

OPTIK

JANEZ POZNIČ s.p.

Vrvarska 3, 1310 RIBNICA
info 01 / 8360 367

Hvala za obisk – se priporočamo!

Delovni čas:

od pon. do pet.
od 9h do 19h

Sobota in
nedelja zaprto!

Popravilo toče brez lakiranja

Brezplačna nadomestna vozila

Popravljamo za vse zavarovalnice

Kemično čiščenje

Poliranje vozil

Avtovleka 24h